

ΙΩ. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

καθηγητοῦ τῆς ἱερᾶς Μουσικῆς ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ, Διδασκαλείῳ,
Ἄρσακείῳ, Ἀμαλιεῳ καὶ τῷ Χίλλ.

καὶ

Διευθυντοῦ τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς Σχολῆς, τῆς ἰδρυθείσης ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις
«Μουσικῆς Ἑταιρείας».

Ἐπιτεύσει τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

- Ι Ε Ρ Ο Ν -

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

Η Τ Ο Ι

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΜΕΛΩΔΙΑΣ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

ΤΕΥΧΟΣ Γ'.

Κωνσταντίνος Β. Αρναούτογλου

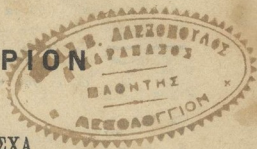
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΚΔΟΤΗ ΣΠ. ΚΟΥΣΟΥΔΙΝΩ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ | ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

1903

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Περὶ ὥραν 11 τῆς νυκτός. Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, Δόξα Σοι ὁ Θεός. Βασιλεῦ οὐράνιε. Ἅγιος ὁ Θεός· κύριε ἐλέησον ἐβ' δόξα καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν ὁ Ν. καὶ ὁ Κανών, Κύματι θαλάσσης· τὸ κάθισμα οὐ ψάλλεται. Μετὰ τὴν Θ' ὥδῃν· ἔνδον τοῦ βήματος, τρισάγιον, τροπάριον. Ὅτε κατῆλθες, ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν ἱερὰν στολὴν προέρχεται τῆς ὥραιας πύλης κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην ἐξ ἧς ἀνάπτουσι τὰς εαυτῶν οἱ ἐκκλησιαζόμενοι· ψάλλεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν χορῶν τὸ «Δεῦτε λάβετε φῶς».

Ἦχος π.λ. Α'. π ρ

Δεῦτε λα α α α θε τε φως ῥ εκ του α νε σπε

ε ε ε ρου φω ω τος ῥ και δο ξα σα τε ε Χρι ι ι

στον τον α να στα αν τα ε εκ νε ε κρων π ῥ

μεθ' ὃ ἐξερχόμενοι εἰς τὸν Νάρθηκα ψάλλομεν τόδε·

Ἦχος π.λ. β' εἰρμολογικός. Δ

Την α ναστα σιν Σου Χρι στε Σω τηρ αγ γε λοι υ

μνου σιν εν ου ρα νοις και η μα ας τους επι γης κα

τα ξι ω ω στον εν κα θα ρα καρ δια Σε ε ε

δο ξα ζειν

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» κτλ.

ψάλλομεν εἰς ἦχον πλ. α' $\overset{\pi}{\underset{q}{}}$

Χρι στο ος α νε ε ση η ε εκ νε ε κρων θα να α τω

θα α να α τον πα τη η σα - ας και τοι οις ε

εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ψάλλεται δὲ τρεῖς ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τρεῖς ὑπὸ τῶν χορῶν ἄνευ

στιχῶν.

Εἶτα τετράκις μετὰ τῶν στιχῶν. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς κτλ.

Δόξα . . . Χριστὸς ἀνέστη . . . Καὶ νῦν . . . Χριστὸς ἀνέστη . . .

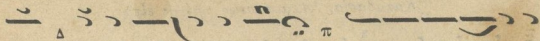
Εἶτα ἱερέως. Χριστὸς ἀνέστη . . . Χορὸς. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι.

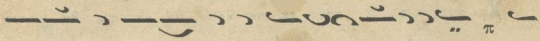
Μετὰ δὲ τὴν συναπτήν εἰσερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν ψάλλοντες τὸν

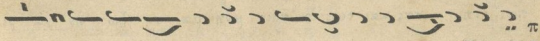
ἐπόμενον κανόνα τοῦ Ἰω. τοῦ Δαμασκηνοῦ. († 760)

ᾠδὴ Α' ἦχ. α' $\overset{\pi}{\underset{q}{}}$

Α να στα σε ως η με ρα λαμ πρυν θω ω μεν λα

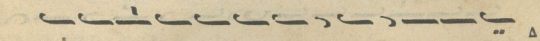

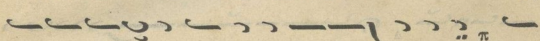
 οι ^Δ πασχα Κυ ρι ου Πα σχα ρ εκ γαρ θα νατουπος

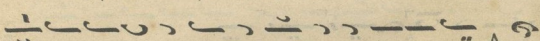
 ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι στος ο Θε ος ρ η

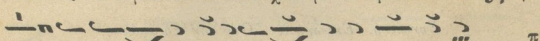
 μα ας δι ε βι θα σεν ε πι νι κι ον α α δον τας ρ

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει Σου Κύριε. ^π ρ

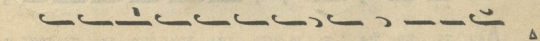
 Κα θαρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο με θα ^Δ

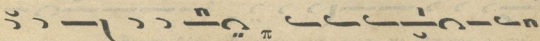
 τω α προ σι τω φω τι της α να στα σε ως ρ Χρι

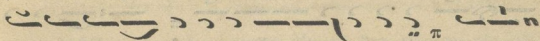
 στον εξ α στραπτον τα και χαι ρε τε φα σκον τα ^Δ τρα

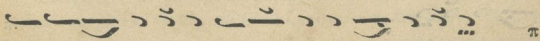
 νω ως α κου σο με θα ε πι νι κι ον α δον τες ρ

Δόξα και νῦν. ^π ρ

 Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευ φραι νε σθω σαν ^Δ

 γη δε α γαλ λι α σθω ρ ε ορ τα ζε τω δε κο

 σμος ο ρα τος τε α πας και α ο ρα τος ρ Χρι στο ος

 γαρ ε γη γερ ται ευ φρο συ νη αι ω ω νι ος ρ

Καταβασία. Ἀραστάσεως ἡμέρα· εἶτα

π
q

Χρι στος α νε στη εκ νε κριων θα να τω θα να τον

πα. τη σας και τοις εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι

σα με νος π q (τρεις)

Α να στας ο .Ι η σους α πο του τα φου κα θως

προ ει πεν δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ος π q

Συραπτή. Ἐκφώνησις. Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

ᾠδὴ Γ'. π q

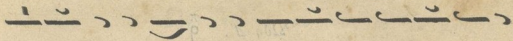
Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον q αλλ α φθαρ σι ας πη

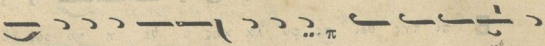
γην εκ τα φου ομ βρη σαν τος Χρι στου q εν ω στε ρε

ου ου με θα π q

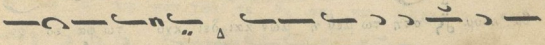
Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἁραστάσει Σου Κύριε ^π ρ

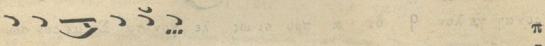
Νυν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε και

γη η και τα κα τα χθο νι α ρ ε ορ τα ζε τω

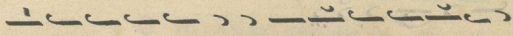

γουν πα σα κτι - σις ^Δ ρη την ε γερ σιν Χρι στου εν η

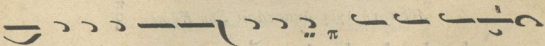

ε στε ρε ε ω ται ^π ρ

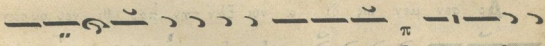
Δόξα και γδρ. ^π ρ

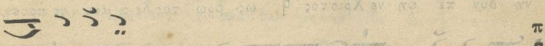
Χθες συν ε θα πτο μνη σοι Χρι στε συν ε γει ρο μαι

ση η με ρον α να σταν τι Σοι ρ συν ε σταυ ρου μνη

Σοι χθες αυ τος με συν δο ξα σον Σω τηρ ρ εν τη βα σι

λει ει α Σου ^π ρ

Λιῦτε πόμα. Χριστός ἀρέστη. Ἄραστάς ὁ Ἰησοῦς.

Συναπτή. "Οτι Σὺ εἶ ὁ Θεός· καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Ὑπακοή.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὑροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ ἀγγέλου. Τὸν ἐν φωτὶ ἀίδιφ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἀνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη

ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

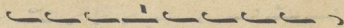
Ὡδή Δ'. π̣ ρ̣

Επι τῆς θειᾶς φυλακῆς οἱ θεοὶ ἡγοροῦσθε
 ἅκουσθε ἐστὴν τῶ μεθ' ἡμῶν καὶ δεῖκνυ τῶ φαεσφο
 ροναγ γε λον ρ̣ διὰ πρῶσιως λεγοντα σημερον σω
 τηρια τῶ κοσμου ὁ̣ τι ἀνεστη Χριστος ὡς
 παντοδυναμος π̣ ρ̣

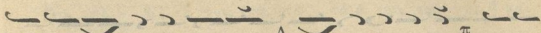
Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει Σου Κύριε. π̣ ρ̣

Ἀρσεν μὲν ὡς διὰ νοιξάντην παρθενοῦσαν
 νηδυνε φηνε Χριστος ρ̣ ὡς βρωτος δεαμνοσ προση
 γορευται ρ̣ αμωμος δε ὡς ἀγευστος κηλι
 δος τοημετερον Πασχα ρ̣ καὶ ὡς Θεοσ ἀληθης
 τε λει ὅς λελεκται π̣ ρ̣

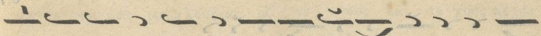
Δόξα πατρί . .

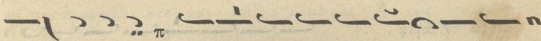
Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο

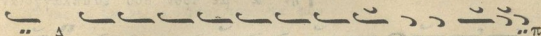
ευ λο γου με νος η μιν Δ στε φα νος Χριστος ϩ ε κου

σι ως υ περ παν των τε θυ ται πα α σχα το κα

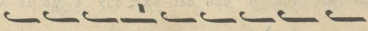

θαρ τη ρι ον ϩ και αυ θις εκ του τα φου ω ραι -

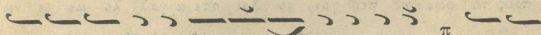

ος Δ δι και ο συ νης η μιν ε λα μ ψεν η λιος ϩ

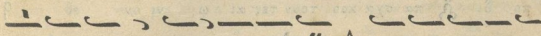
Και νυν . .

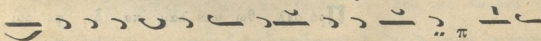
Ο θε ο πα τωρ μεν Δα βιδ προ

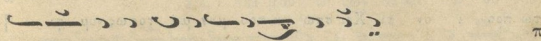
της σκι ω δους κι βω του η λα το σκιρ των ϩ ο λα

ος δε του θε ου ο α γι ος Δ την των συμ βω λων

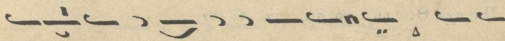
εκ βα σιν ο ρων τες ευ φραν θω μεν εν θε ως ϩ ο τι

α νε ση Χρι σος ως παν το δυ υ να μος ϩ

Ἐπί τῆς θείας . . Χριστός ἀρέστη. Ἀραστάς . . Ὅτι ἀγαθός.

ᾠδὴ Ε' . π ϩ

Ορ θρι σω μεν ο ορ θρου βα θε ος Δ και αν

τι μου τον υ υμνον προ σοι σω μεν τω Δε σπο τη η π

και χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον Δ δ

πα σι ζω ην α να τε ελ λον τα π η

Δόξα τῇ ἀγίᾳ...

Την α μετρον σου ευπλαγχνιαν

οι ταις του Α δου σει ραις συν ε χο με νοι δε δορ κο τες η π η

προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με ε νο η

πο δι Δ δ πα σχα κρο τουν τες αι ω νι ον π η

Δόξα και νυν.

Προ σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι

τω προ ι ον τι Χρι στω εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ω η π η

και συν ε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι Δ δ

Πα σχα θε ου το σω τη ρι ον π η

Ὁρθριώμεν.. Χριστός ἀνάστη. Ἀραστάς.. Ἱερ. Ὅτι ἠγίασται.

ᾠδὴ ΣΤ.

Κα τηλ - θες εν τοις κα τω τα α τοις της γης π και

συν ε τρι ψας μο χλους αι ω νι ους κα το χους πε πε

δη με ε των Χρι στε και τρι η με ρος π ως εκ κητους

ι ω νας ε ξα νε ε στης του τα φου π

Δόξα τη̄ αγία... φυ λα ξας τα ση μαντρα σω ω

α Χρι στε ε ξη γερ θης του τα φου π ο τας κλει εις της

Παρ θε νου μη λυ μη να με νος εν τω το κω Σου π

και α νε ψ ξας η μιν πα ρα δει ει σου τας πυ λας π

Δόξα και νυν. Σω τερ μου το ζων τε και α θυ τον

ι ε ρει ον ως θε ο ος σε αυ τον εκου σι ως π

προ σα γα γων τω Πα τρι ι συν α νε στη σας π παγ

γε νη η τον Α δαμ α να ρα ας εκ του τα φου π

Κατήλθες. . . Χριστὸς ἀνέστη. . . Ἀναστὰς. . . Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς.

Κοιτάκιον

Εἶ και ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· και ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθειγόμενος χαίρετε· και τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος. Ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Ὁ οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου ἡλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι· και πρὸς ἀλλήλας ἐβόων. ὦ φίλοι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωφόρον και τεθαμμένον. Σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν ὥσπερ οἱ Μάγοι, και προσκυνήσωμεν και προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνειλημένῳ· και κλαύσωμεν και κράζωμεν. ὦ Δέσποτα, ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

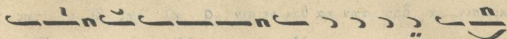
Τῇ ἀγίᾳ και μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωφόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου και Θεοῦ και Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι. Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἄδου μόνος
λαβὼν ἀνήλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα

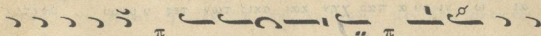
Αὐτῷ ἡ δόξα και τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.
και εὐθύς,

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρὸν Σου Χριστὲ προσκυνούμεν και τὴν ἀγίαν Σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν και δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν ἐκτός Σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά Σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δ' ἡμᾶς θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου. . . . και εὐθύς ἡ

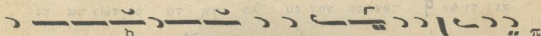
Ὡδή Ζ'. π
9

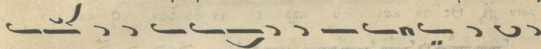
Ο παϊ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε νο

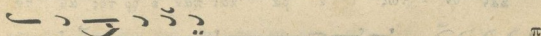
με νος αν θρωπος 9 πα σχει ως θνη τος 9 και δι α πα

θους το θνη τον α φθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ πρε πει αν 9

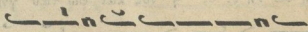

ο μο νος ευ λο γη το ος των Πα τε ρων Θε ος και

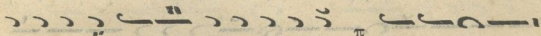

υ περ ε εν δο ζος π
9

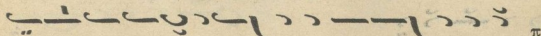
Δόξα τῇ ἁγίᾳ . . .

Γυ ναι κες με τα μυ ρων

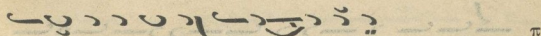
θε ο φρο νες ο πι σω σου ε δρα μον 9 ον δε ως θνη

τον με τα δα κρυ ων ε ζη τουν προ σε κυ νη σαν 9

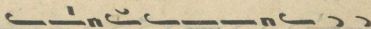

χαι ρουσαι ζων τα Θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις

Χρι στε μα θη ταις ευ ηγ γε λι ι σαν το π
9

Δόξα . . .

Θα να του ε ορ τα ζο μεν νε

κ δου εν η α θε ρε σιν π

κρωσιν α δου την κα θει ρε σιν q αλ λης βι ο της της

αι ω νι ου α παρ χην και σκιρ των τες υ μνου μεν τον

αι τι ον q τον μο νον ευ λο γη το ον των πα τε

ρων Δ θε ον και υ περ ε εν δο ξον q και νυν...

Ως ον - τως ι ε ρα και παν ε ορ τος αυ τη

η σω τη ρι ος q νυξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο ρου η

με ρας της ε γερ σε ως ου σα προ αγ γε λος q

εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω μα τι κως πα

σιν ε πε λαμ ψεν π q

Ὁ παῖδας... Χριστός... Ἀναστάς... Εἶη τὸ κράτος.

Ωδὴ Η'. π q

Αυ τη η κλη τη η και α γι ι α η με - ρα

η μι α των Σαβ θα α των η βα σι λι ις και κυ ρι α q

ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε στι ι

πα νη γυ ρε ων ρ εν η ευ λο γου μεν Χριστον εις τους

και ω νας π ρ

Δόξα τη ἁγίᾳ. . .

Δευ τε του και νου της αμ πε λου

γεν νη μα τος της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ

ση μω η με ρα της ε γερ σε ως ρ βα σι λει ας τε

Χρι στου ου κοι νω νη σω μεν ρ υ μου ουν τες αυ τον ως

Θε ον εις τους αι ω νας π ρ

Δόξα Πατρί. . .

Α ρον κυ κλω τους ο φθαλ μους Σου Σι

ων και ι δε ρι δου γαρ η κα σι Σοι Θε ο

φει γει εις ως φω στη ρες ρ εκ δυ σμων και βορ ρα και

θα λασ σης και ε ω ω ^{ας} τα τε κνα Σου ρ εν σοι

ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας π ρ

Και νυν . . .

Πα τερ παν το κρα τος και λο ο γε και

πνευ μα ^Δ ρι τρι σιν ε νι ζο με νη εν υ πο στα α

σε σι φυ σις ρ υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις Σε

βε βα πτι σμε θα και σε ευ λο γου μεν εις παν τας

τους αι ω νας π ρ

Αὕτη ἡ κλητὴ... Χριστός... Ἀναστάς... Ὅτι ἠυλόγηται.

Ὡδὴ Θ'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ Σὲ ἀνέτειλε· χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου Σου.

Μεγάλυνον ψυχὴ τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. Φωτίζου. . .

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἰρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὡ θείας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς

γὰρ ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πι-
στοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Μαγδαληνὴ Μαρία, προσέδραμε τῷ τάφῳ καὶ τὸν Χριστὸν ἰδοῦσα
ὡς κηπουρὸν ἠρώτα. Ὡ θείας κτλ.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος, βασιλικῶς βρυχή-
σας ὡς ἐξ Ἰούδα λέων.

Δόξα. . .

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδαιρέτου θεότητος
τὸ κράτος.

Ὡ πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον Χριστέ, ὦ σοφία καὶ λόγε τοῦ
Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον Σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας Σου.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε παρθένε χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, Σὸς
γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Ὡ Πάσχα κτλ.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα. Φωτίζου.

Χριστὸς ἀνέστη.. Ἀναστάς... Ὅτι Σὲ αἰροῦσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον ἤχ. β'. ^Δ

Σαρ κι υ πνω σας ως θνη τος ο βα α σι λε ευς
 και Κυ ρι ος τρι η με ρος ε ε ξα νε ε
 ε ρης Α δαμ ε γει ει ρας εκ φθο ρας και κα
 ταρ γη σας θα να τον πα σχα της αφ θαρ σι ι ι
 ι ας του κο σμου σω τη ρι ον

Αἶνοι. Πᾶσα προή. ἤχ. Α'.

Ἕμνοῦμέν Σε Χριστέ.
Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας.
Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας.
Τὴν θεοπρεπῆ Σου.
Πάσχα ἱερὸν·
Δεῦτε ἀπὸ θέας.
Αἱ μυροφόροι.
Πάσχα τὸ τερπνόν.
Ἀναστάσεως ἡμέρα.
Χριστὸς ἀνέστη γ'.

Ἰδε Χρηστομάθειαν

Εἶτα ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

*Εἰσοδικόν.. Ἐν Ἐκκλησίαις.. Χριστὸς Ἀνέστη ἡ ὑπακοή, προλα-
βοῦσαι, κορτάκιον. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ. Ἰδε Χρηστομάθειαν.*

Ὅσοι εἰς Χριστον. Πολυχρόνιον· Ἀπόστολος.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφραν-
θῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμε-
νος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ πνεύματος Ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη.
Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα, μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν, ἐν πολ-
λοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ
λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναυλιζόμενος, παρήγ-
γειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν
ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου. Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβά-
πτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ, οὐ μετὰ
πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες, ἐπηρώτων Αὐτὸν
λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασι-
λείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι

χρόνους ἢ καιρούς, οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἄλλὰ
λήψεσθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ
ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ
Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

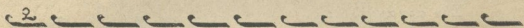
Ἐναντίον τοῦ Ἄξιόν ἐστιν, Ὁ ἄγγελος ἐβόα.

Ἐναντίον τοῦ Εἰδομένου τὸ φῶς, Χριστὸς ἀνέστη.

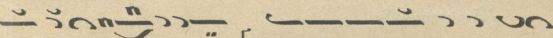
Ἐναντίον τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα, Χριστὸς ἀνέστη.

Μετὰ δὲ τό, Εἴτις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος ψάλλομεν τόδε·

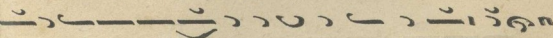
Ἦχος π.λ. δ'.

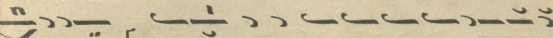
Ἡ του στο μα τος Σου κα θα περ πυρ σος εκ

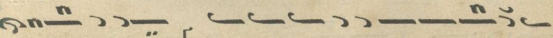
λαμ ψα σα χα α α ρις την οι κου με νην ε φω τι

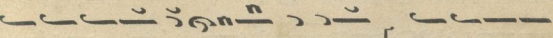
σεν α φι λαρ γυ ρι ας τω κο σμω θη σαυ ρους ε να α

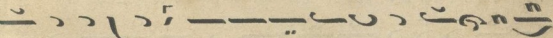
πε θε ε το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συνης

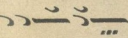
υ υ πε δει ξεν αλ λα σοις λο ο γοις παι δευ ων Πα

τερ Ι ω αν νη Χρυ υ σο στο ο με πρε σβευ ε τω

λο γω Χρι στω ω τω θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας

η η μω ω ων

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Περὶ τὴν 2 μ. μ. ὁ Ἱερεὺς ἀλλάσσει πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ στὰς ἔναντι τῆς Ἀγ. Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς ἐκφωνῶν. Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ κτλ. Χορός, Ἀμήν. Ἱερεὺς, Χριστὸς ἀνέστη γ'. Οἱ χοροὶ ἐξάκις, καὶ αὐθις ἐκ τοῦ βήματος ἄπαξ. Εἶτα συναπτή, καὶ εὐθὺς Κύριε ἐκέκραξα εἰς ἤχον β'. Ἰδ. Χρηστομάθειαν.

Εἶτα ψάλλομεν τάδε.

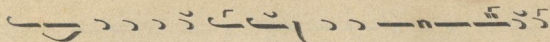
Τὸν πρὸ αἰώνων.
 Χριστὸς ὁ Σωτὴρ.
 Σὺν ἀρχαγγέλοις.
 Σὲ τὸν σταυρωθέντα.
 Ἐν τῷ σταυρῷ Σου.
 Ἐνοίγησάν Σοι.

43.

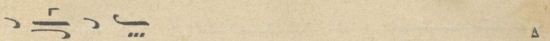
Ἰδε Χρηστομάθειαν.

Δόξα ἤχ. β'

Τον σωτηριον υμνο ον αδο οντες εκ
 στομα ατων ανα μεε ψω ω μεν
 Δευ τεε παντες εν οι κω Κυ υρι ιι ου προ ος
 πεεεε σω μεν λεεε γο οντες οε
 πι ξυ λου ου ου σταυρω ω θεις και εκ νε κρω ω ων
 ανακτασθε και ων εν κοιλ ποις του Πατρος

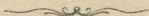
 ι λα α σθη η τι ταις α μα αρ τι ι ι αι αις

 η η μων Δ

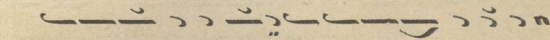
Καὶ ῥῶν, Παρῆλθεν, ἴδ. Χρηστομάθειαν.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρόν, Τίς Θεός. Ἴδ. Χρηστομ. μεθ' ὃ ἀναγινώσκειται τό, Εὐαγγέλιον, Ἐκτενής, Καταξίωσον, Πληρώσωμεν, καὶ εἶτα τὰ ἀπόστιχα, Ἡ ἀνάστασις Σου, ἐκ τῆς Χρηστομαθείας καὶ τὸ Πάσχα ἱερόν, ἴδε Χρηστομ. Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἀπόλυσις.

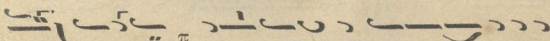

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

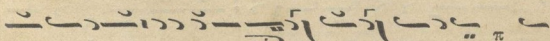
Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἰδιόμελα· ἤχ. Α'. π̣ 9

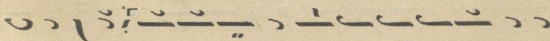
 Των θυ ρων κε κλει σμενων των μα θη των συν η θροι

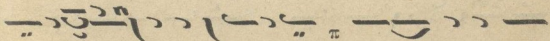
 σμε νων 9 ει σηλ θες α φνω παν το δυ υ να α

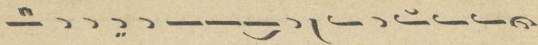
 με Ι η σου ο ο Θε ο ος η η μων 9 και

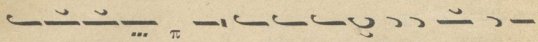
 σας εν με ε σω αυ των ει ρη νην δους ε πλη ρω ω

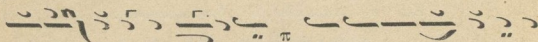
 σας α γι ου πνε ευ μα α τος 9 προς με νειν τε προ

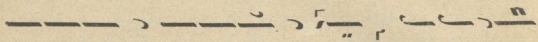
σε τα αξας και μη θα μου χω ρι ζε σθαι α πο Ι

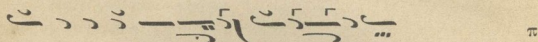
ε ρου σα λημ q ε ως ου εν δυ σω ων ται την εξ

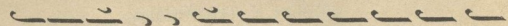
υ ψους δυ υ να α μιν q Δι ο βο ω μεν Σοι ο

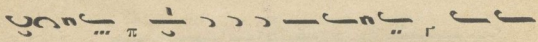
φω τι σμος και η α να στα σις q και η ει ρη

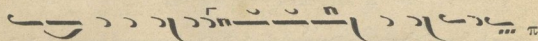
νη η η μων δο ξα α Σοι q

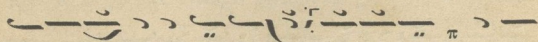
Μεθ η με ρας οκ τω της ε γερ σε ως Σου

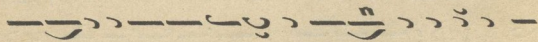
Κυ ρι ε q ω φησ τοις μα θη ταις Σου q εν το

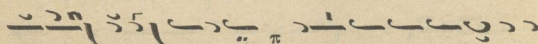
πω ου ου ου ου η η σαν συν η γμε ε ε νοι q

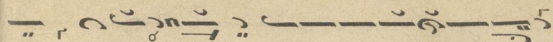
και φω νη σας αυ τοις ει ρη νη υ μιν q τω α

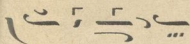
πι ρουν τι μα θη τη τας χει ρας υ πε δει - ξας και την

α χραν τον πλευ - ραν q ο δε πει σθεις ε βο α α

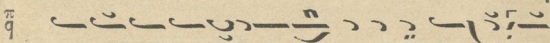
Σοι $\eta\eta$ ο Κυ ρι ος μου και ο Θε ος μου δο

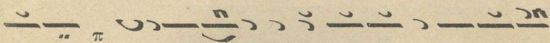
ξα Σοι

π

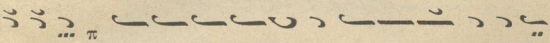
q

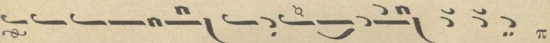
Θω μας ο λε γο με νος Δι δυ υ μο ς ουκ η η ν με τ

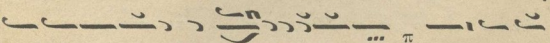
αυ των q ο τε ει ση η η λ θε ς Χρι στε κε κλει σμε νων

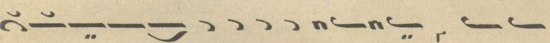
των θυ ρων q Ο θε ν και η πι στει τοι ς ρη θει σιν αυ τω

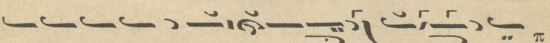
εξ α πι στι ι α α ς ει ς πι ι στι ν βε βαι ω ν q

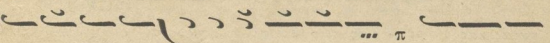
ουκ α πη ξι ω σας δε ε ξ α γα θε q υ πο δει

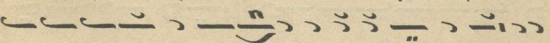
ξαι αυ τω την α χραν το ο ν π λευ ραν Σου $\eta\eta$ και των

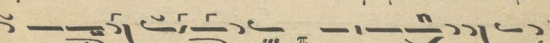
χει ρων και των πο δων του ς μω ω λω ω πα ς q

ο δε ψη λα φη η σας και ι δων q ω μο λο

γη σε Σε ει ναι Θε ο ο ν ου γυ μνον και αν θρω-

πον ου ου ψι ι λον q και ε βο ο ο α α

ο Κυ ρι ος μου q και ο Θε ος μου Δο ο

ξα Σοι π q

των μα θη των δι στα ζον των τη ογ δο ο η η

με ρα q ε πε στη η ο Σω τηρ ου ου η σαν συν

ηγ με νοι q και την ει ρη νη ην δους τω Θω

μα ε βο ο η η σεν q δευ ρο Α πο στο λε ψη λα

φη σο ον πα - λα μας αις τους η λους ε ε πη η ξαν q π

ω κα λη α πι στι ι α του Θω μα q των πι στων π

τα ας καρ δι - ας εις ε ε πι ι γνω σιν η η - ξε q π

και με τα φο βου ε βο ο η η σεν ο Κυ ρι ος μου q π

και ο Θε ος μου δο ξα α Σοι π q

Ἦχος 6'. Δ

Μετα την εγερσιν σου Κυριε συνηγμενων

των μαθητων σου και των θυρων κλεισμενων εν

μεεσωεεστης ειρηνην παρεε

χων αυτοις πεισθεις δε και ο θωμας τη ορα

σειτων χειρων και της πλευραας σου Κυριον και θε

ον Σε εεωμολοογη η η η σε σω

ζοντα τους ελπιζοντας εις Σε φιιλααν

θρω πε

των θυρων κλεισμενων επις ο Ιη

σους τοις μαθηταις αφοβιαν και ειρηνην

εδιδου ειτα λεγειτω θωμα τι μοι απι

στεις ο τι α νε ε σην εκ νε κρων φε ρε ω

δε την χει ρα Σου κκι βα λε εις την πλε ευ ρα αν

μου ου και ι δε Σου γαρ α πι ςουντος οι παν

τες ε μα α θον τα πα θη και την α να α α στα σι ιν

μου κρα ζειν μετα Σου ου ο Κυ ρι ο ος μου και

ο Θε ος μου ου δο ο ο ξα Σοι

Δόξα και rñn. ἤχ. π.λ. β'. π

των θυ ρων κε κλει σμε νων ε πε ε ε ε σης Χρι

ι στε προς τους μα θη η τας το τε ε ο θω

μας οι κο νο μι κως ουχ ευ ρε ε θη με ταυ

των ε λε γε γαρ ου μη πι ςε ευ σω ε

αν μη ι δω κα α γω το ον Δε σπο ο ο

την ι ι δω ω τη ην πλευ ραν ο θεν ε ξη

ηλ θε το αι μα του υ υ δωωρ το

βα πτι ι σμα ι ι δω ω τη ην πλη η γην εζ

ης ι α θη το με ε γα τρα α αυ

μα α ο α ανθρω - πος ι ι δωπως ουκ ην

ως πνε ευ μα α χ α αλ λα α σα αρξ και αι ο

ςε α ο τον θα να το ον πα τη σα

ας και τον Θω μαν πλη ρο φο ρη σας Κυ ρι ε

δο ο ο ξαα α Σοι οι

Εις τον στιχον ηχ. δ. 6

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος α πι στι α πι

σιν βε βαι - αν ε γεν νη σεν ει πωνγαρ ο Θω μας

ε αν μη ι ιδω ου μη πι στευ σω χ ψη λα φη σας

δε ε την πλευ ραν ε θε ο λο ο γει τον σαρ κω θεν τα

τον αυ τον υι ο ον του θε ου χ ε γνω ρι σεν ως

πε πον θο τα σαρ κι ο ε κηρη ξε τον α να σταν

τα θε ον και ε βο η σε λαμ πρα τη φω νη χ ο Κυ

ρι ι ος μου και ο θε ος μου δο ξα σοι

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος του πυ ρος ο

χορ τος α ψα α με νος σε σω σαι χ βα λων γαρ ο θω

μας εν τη πυ ρι ι νη πλευ ρα την χει ρα χ Ι η σου

Χριστου ου του θε ου ου κα τε φλε εχ θη τη ψη λα

φη σει χ της ψυ χη ης γαρ το δυ σπει θες με τε θα λεν

εις ευ πι στι αν θερ μως χ ε κε κρα ξεν α πο βα

θεων ψυχης ο Δεσποτης Συμου ει και Θεος κ

ο εκ νεκρων εγηγερμενος δοξα σοι κ

Ω του παραδοξου θαυματος Ιωαννης γη

θει του Δοογου ανεπεσε κ Θωμας δε την πλευραν

προσψηλαφη ησαι κατηξιωθη κ αλλομεν

εκει ειθεν φρικτως θεο λογιεας θυθον

ανελκει κ την οικονομει αν οδε ηξι

ωται μσταγωγησαι ημας κ παριστησαι α

ποδειξεις τραως της εγερσεως αυτου ου εκβοων κ

ο Κυριος μου και ο Θεος μου δοξα σοι κ

Δόξα καὶ γῶν ἡχ. πλ. Α'. π ρ

φειλαν θρωωπε ρ με γα και ανει κα αρον

το πλη η η η θος ος των οι οι κτιρ μω ων σου π
9

ο τι ε μα κρο θυ μη η σας υ πο I ου δαι ων

ρα πι ζο με νος υ πο A πο στο λου ψη λα φω με ε νος

και υ πο των α θε τουντων Σε πο λυ πρα αγ μο -

νου ου ου ου με ε νος 9 πως ε σαρ - κω

θης πω ως ε σταυ ρω ω ω θη ης ο α να μα α αρ

τη τος 9 αλ λα συν ε τει σο ον η μας 99

ως τον Θω μαν βο α αν Σοι οι 9 ο Κυ ρι ο ο

ο ος μου ου και ο Θε ο ος μου δο ξα Σοι οι οι

οι οι οι π
9

Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου ἰδ. Χρηστομάθειαν.

Εἰς τὸν ὄρθρον τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων, κεκρυμμένων τῶν μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς ἀγαθέ· καὶ ἔστῃς κεκλεισμέ-

νων των θυρων, εν μεσφ αυτων χαροποιος, και υπεδειξας αυτοις τας χειρας και της αχραντου σου πλευρας τους μωλωπας λεγων τω απιστουντι μαθητη· Φερε την χειρα σου και ερευνα, οτι αυτος εγω ειμι, ο δια σε ποθητος.

Τον τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπέστης ἡ ζωή, των θυρων κεκλεισμένων, Χριστέ τοις μαθηταίς, και πλευραν υπεδείκνυς, και χειρας και πόδας σου, την εκ τάφου σου ἔγερσιν, προπιστούμενος, ἀλλ' ὁ Θωμάς οὐχ εὐρέθη· ὅθεν ἔλεγεν, ἄν μὴ θεάσωμαι τοῦτον, οὐ πείθομαι τοις λόγοις ὑμῶν.

Ὁμοιον.

Ἰδὼν μου την πλευραν, και τας τρήσεις των ἤλων, Θωμά τί ἀπιστεῖς, τῇ ἐμῇ Ἀναστάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, ὀπτανόμενος, τοις Ἀποστόλοις ἀρρήτως, ὁ δὲ Δίδυμος, πεισθεῖς ἐβόα τῷ Κτίστῃ, Θεός μου εἶ και Κύριος.

Ἐκ νεώτητός μου.

Προκείμενον. Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τον Κύριον, αἶνει τον Θεόν σου Σιών.

Ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Καταβασίαι. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

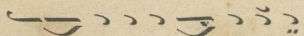
δ Ν' κυμα

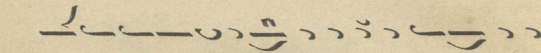
Ἐλλεται ἡ φῶδὴ Θ'. π ρ

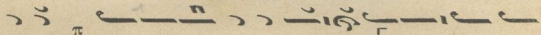
Σ ε τ η ν φ α ε ι ν η ν λ α μ π α α α δ α κ α ι μ η τ ε ρ α τ ο υ
Σ ο υ τ η ν φ α ε ι ν η ν η μ ε ε ε ρ α ν κ α ι υ π ε ρ λ α μ π ρ ν
Σ ε τ ο ν ω ς Θ ε ο ν εκ τ α α α φ ο υ α ν α ς α ν τ α

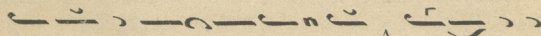
π ρ
Θ ε ο υ ρ τ η ν α ρ ι ζ η λ ο ν δ ο ξ α ν ρ κ α ι α ν ω
Χ ρ ι ς ε τ η ν ο λ ο φ ω τ ο ν χ α ρ ι ν εν η ω
Χ ρ ι ς ο ν ο υ β λ ε φ α ρ ο ι ς ι δ ο ν τ ε ς α λ λ α κ α ρ

Δ
ϝ
 τε - ραν πα α α αν των των ποι η μα - των
 ραι - ος κα α α αλ λει τοις μα θη ται αις Σου
 δι - ας πο ο ο ο θω πε πι ςευ κο - τες

π
ϙ
 εν υ μνοις με γα λυ υ νο μεν
 ε πε ςης με γα λυ υ νο μεν
 εν υ μνοις με γα λυ υ νο μεν

 Σε τον χο ι κη πα λα α μη ψη λα φω με νον

π
ϙ
 πλευραν ϙ και μη φλε ξαν τα ταυ την πυ ρι τω της

Δ
ϝ
 α υ λου θει ας ου σι - ας εν υ μνοις με

π
ϙ
 γα λυ υ νο μεν

Καταβασία. Ὁ ἄγγελος ἐβόα. Φωτίζου.

Ἅγιος Κύριος. Ἐξαποστειλάριον ἤχος Γ'.

Ἐμῶν μελῶν χειρὶ Σου, ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, μὴ μοι Θωμᾶ ἀπιστήσης, τραυματισθέντι διὰ Σέ· σὺν μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυσσε Θεόν.

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις χορεύει. Σήμερον αἴρονται κλειθρα, θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος· ὁ Κύριος καὶ Θεός μου.

Εἰς τοὺς αἵθρουσ ἤχ. Α'.

Παρεύθημοι μάρτυρες.

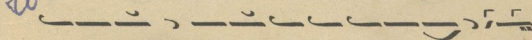
Μετὰ τὴν ἐκ τάφου Σου φρικτὴν, Ζωοδότα ἔγερσιν, ὡσπερ σφαγι-
δας οὐκ ἔλυσας, Χριστέ τοῦ μνήματος. οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν
εἰσελήλυθας. πρὸς τοὺς πανευκλειεῖς Ἀποστόλους Σου, χαροποιῶν
αὐτούς, καὶ εὐθὲς Σου παρεχόμενος, τούτοις πνεῦμα, δι' ἄμετρον
ἔλεος (δῖς).

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἠνίκα Σὺ, τοῖς μαθηταῖς
ᾤφθης Κύριε. Ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατι-
δοῦσι Σε, ἐβόα Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν Αὐτοῦ,
καὶ τῶν ἤλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

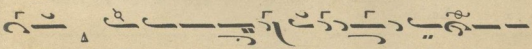
Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστός, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε, βάλε τὴν χεῖρα
καὶ γνῶθι με, ὅστέα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα, καὶ μὴ γίνου ἄπι-
στος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι· ὁ δὲ ἐβόησεν. Ὁ Θεός μου
καὶ ὁ Κύριος, Σὺ ὑπάρχεις. Δόξα τῇ ἐγέρσει Σου.

Δόξα καὶ τῶν π.λ. β'. π

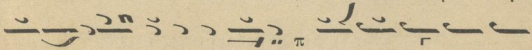
Handwritten note: $\omega \text{ Fl} = \eta \alpha$

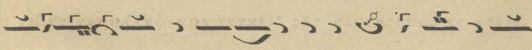
Μεθ ἡ με ρας ο κτω της ε γερ σε ω ω

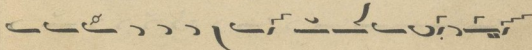
ως Σου ρ Ι η σου ου βα σι ι λευ μο νο γε

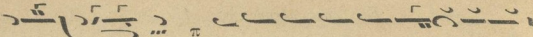
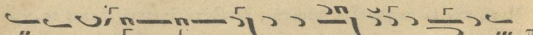
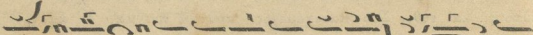
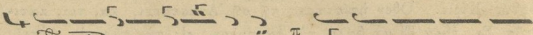
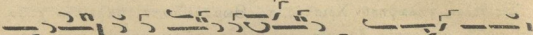
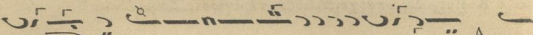
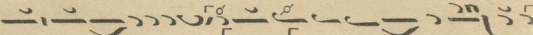
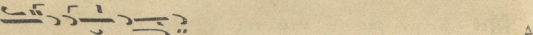
νες λο ο γε του πα α τρο ος ωφ θης τοις μα θη

ται αις Σου κε κλει σμε ε νω ων τω ων θυ υ ρων

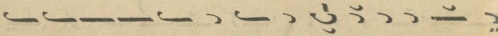
την ει ρη η νη ην Σου ου πα ρε χο ο ο

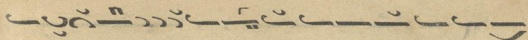

 ο με νος και τω α πι ρου ουν τι μα θη

 τη τους τυ υ υ που ουσ υ πε δει ει ξαρ

 Δε ευ ρο ο ψη λα φη σον τας χει ει ρας

 και τους πο ο ο δα ας και την α κη ρα

 το ο ον μου ου πλε ευ ρα αν ο δε ε πει

 σθει εις ε βο ο α α α Σοι οι ο

 Κυ ρι ο ο ο σμου ου και ο Θε ο ο σμου Δο

 ξα Σοι οι οι

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

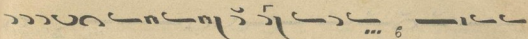
Μετὰ τὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκταήχου ψάλλομεν τάδε.

Ἦχος β'. Δ

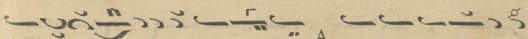

Αι μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ορ θρου βχ θε ος

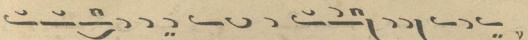
α ρω μα τα α α λα θου σαι του Κυ ρι ου τον τα

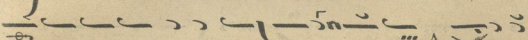
α α φον κα τε ε ε λχ α α α θον α περ δε

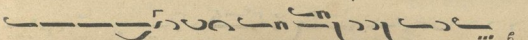
ουκ ηλ πι ζο ον ευ ρου σαι δι ε λο γι ζοντο

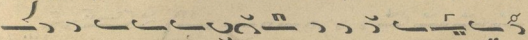
ευ λα θου με ε ναι του λι θου την με τα α θε ε σιν

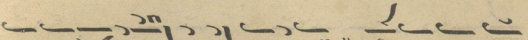
και προς αλ λη λας δι ε λε γον το που ει σιν

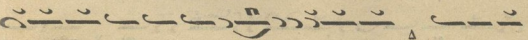
αι σφρα γι ι ι ι δες του μνη η μα α α α τος

που ε στιν η του Πι λα του κου ου ου στω δι α και

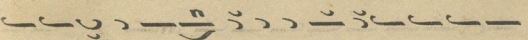
α χρι θη ης α σφα α λει ει α γε γο νε δε

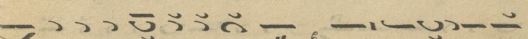
μυ νη της των α γνο ου σω ων γυ ναι κων εξα στρα

πτω ων αγ γε ε λος και φα σκω ων προς αυ τας τι

με τα θρη νων ζη τει τε το ον ζων τα και ζω ο ποι

η σαν τα το γε νος των βρο των ε ξη γερ θη Χρι στος

ο Θε ος η μων εκ νε κρων ως παν το δυ να μος πα

ρε χων πα σιν η μιν α φθαρ σι αν και ζω ην φω

τι σμον και το με γα α ε ε ε λε ε ε ος

Τι τα μυ ρα τοις δα κρυ υ σι μα θη τρι αι αι αι

κιρ να τε ο λι θος κε κυ λι σται ο τα

α α α φος κε κε ε ε νω ω ται ι δε τε

την φθο ραν τη ζω η η πα α τη θει ει σανε

τας σφρα γι δας μαρ τυ ρου σα ας τη λαυ γως υ πνουν

τας δει νως τους φυ λα κας των α πει θων το θνη

τον σε σω ραι σαρ κι Θε ου ο Α α α δης θρη νει δρα

μου σαι χα ρα ει πα τε τοις Α πο στο λους ο νε

κρω σας Χρι στος τον θα να ατον πρω το το κος εκ νε κρων

υ μας προ α - γει εις την Γα λι ι λαι αι α αν

Αι μυ ρο φο ροί ορ θρι αι γε νο με ναι και

το μνη μα Σου με τα σπου δης κα τα α α λα βου σαι

ε πε ζη τουν Σε ε χρι ι στε προς το μυ ρι σαι

το α α α α χραν τον σω ω μα Σου και

του αγ γε λου τοις ρη μα α σιν ε νη η η χη θει σαι

χα ρο ποι α α συ υμ βο λα τοις Α πο

στο ο ο ο λοις ε κη η ρυτ τον ο τι

α νε ς η ο αρ χη γος της σω τη ρι ας η μων σκυ

λε ευ σας τον θα α να τον τω δε κο σμω

δω ρου με ε νος ζω ην αι ω ω νι ι ον και το με

γα α ε ε ε λε ε ος

Δόξα ἤχ. πλ. β'. π

Αι μου ρο φο ροι γυ - ναι π

και τον τα

φον σου κα τα λα βου - σαι ρ και τας σφρα γι δας του

μνη μα τος ι ι δου σαι ρ μη ευ ρου σαι δε το α α

χραν τον σω ω μα σου με τα σπου δη η ης

η ηλ θον κλαι - ου ου σαι τι ις ε ε κλε

ε ψεν η μω ω ων τη η ην ελ πι δα α

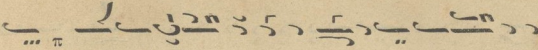
τις ει ει λη φε ε νε ε ε κρον γυ μνον ε σμυ υ υρ νι σμε

ε νον της Μη η τρος μο νον πα ρα μυ υ θι ι ι

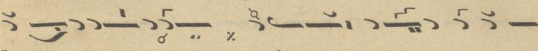
ον ω πω ως ο νε κρου ους ζω ω σα ας τε

θα να α α τω ω τρι ο τον α α δη η ην

σχυ λε ευ σα ας πω ως τε ε ε θα

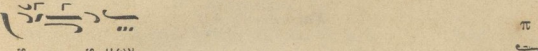
 πται αλλ α να στη θι ι Σω τηρ αυ τε ε ε

 ξου σι ι ι ι ω ως εκα θως ει πα ας τρι η

 με ε ε ρος σω ζων τα ας ψυ χα α ας

 η η μων π

Και νυν. Παρήλθεν ή σκιά· Ιδ. Χρηστομάθειαν.

Ἀπόστιχα.

Ἡ ἀνάστασις Σου Χριστέ Σωτήρ· Ιδ. Χρηστομάθειαν.

Πάσχα Ἱερόν· Ιδ. Χρηστομάθειαν.

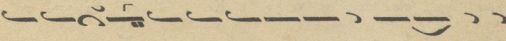
Δόξα και νυν.

Σε τόν αναβαλλόμενον· Ιδ. Μεγ. Ἑβδομάδα.

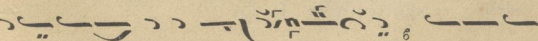
Ἀπολυτίκια.

Ὅτε κατήλθες· Ιδ. Χρηστομάθειαν.

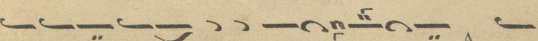
Δόξα.

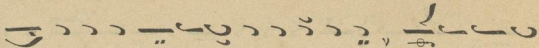
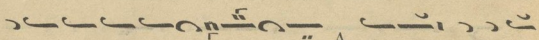
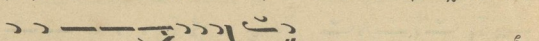
 Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα

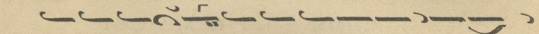

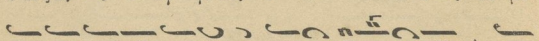
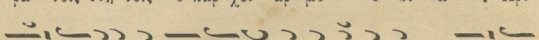
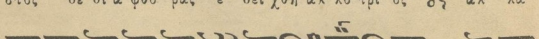
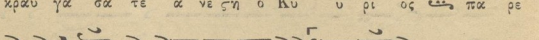
 θε λων το α χραν τον Σου σω ω μα α σιν δο νι

 κα θα ρα ει λη σας και α ρω μα σιν εν

 μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το δη αλ λα τρι η

 με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο

 σμω το με γα ε ε λε ο ος

Kai rōr.

 Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα

 ε πι σας ο αγ γε λος ε βο ο α α τα μυ

 ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι

 στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα

 κραυ γα σα τε α νε ση ο Κυ υ ρι ος πα ρε

 χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ο ος

Καθίσματα ἤχ. β'.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι· Κύριε, Δόξα Σοι.

Δόξα.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχαρanton, ἐν ὑψίστοις μὴ κενώσας, ταφὴν καὶ Ἀνάστασιν, ὑπὲρ πάντων κατεδέξω· Κύριε, Δόξα Σοι.

Καὶ ῥῥ.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν πάντα ὑπερενδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῆ ἀγνεῖα ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνωσθῆς ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἐκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Β'. Στιχολογία· ἤχος β'.

Αἱ μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι, καὶ τὸ μνήμα κενὸν θεασάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· Τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ κραταιός, καὶ τοὺς ἐν Ἄδῃ ἤρπασε τῶν δεσμῶν· κηρύξατε παρρησίαν, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς Σου αἱ γυναῖκες κομίσασαι, λαθραίως πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὄρθριαι. Τῶν Ἰουδαίων δειλιῶσαι τὴν αὐθάδειαν, καὶ στρατιωτῶν προορῶσαι τὴν ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ φύσις ἀσθενῆς τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν, ὅτι γνώμη συμπαθῆς τῷ Θεῷ εὐηρέστησε. Προσφόρως οὖν ἐκραύγαζον· Ἀνάστα, Κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

Καὶ ῥῥ.

Ἵπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε ὑμνοῦμεν Σε. Διὰ γὰρ τοῦ σταυροῦ τοῦ υἱοῦ Σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν. Τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἶτα τὰ εὐλογητάρια.

Ἵπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι· πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά Σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ

καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀραβαθμοί.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς Σε Σωτήρ· σῶσον με σὴ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίνοντάς Σοι πολλά, καθ' ἐκάστην ὥραν ὦ Χριστέ μου· καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν Σοι.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄγιῳ πνεύματι τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν. Θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁμοούσιος πατρὶ καὶ λόγῳ.

Ἀρτίφωνος β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ, κινουῦνται καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄγιῳ πνεύματι ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀρτίφωνος γ'.

Οἱ πεποισμένοι ἐπὶ Κύριον, εἰκόασιν ὄρει τῷ ἀγίῳ· οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θεῖως ζῶντες· οὐ γὰρ ἐξ Χριστός, τῆ ράβδῳ τὸν κληρὸν αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄγιῳ πνεύματι προσπηγάζει πᾶσα σοφία· ἔνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται Μάρτυρες, καὶ Προφήται ὀρώσιν.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐν προσταύματι ᾧ ἀνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει Σε.

Καταβασίαι. Ἐωθινόν Εὐαγγέλιον κτλ.

Ἦδὴ Θ'.

Φωτίζου φωτίζου..... (δὶς)
Ἦ Θείας ὦ φίλης..... (ἄπαξ)
Ἦ Πάσχα τὸ μέγα..... (ἄπαξ)

Τῆς Θεοτόκου. Δόξα.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακκαρίζομεν πιστοί· χαῖρε πύλη Κυρίου·
χαῖρε πόλις ἔμψυχε· Χαῖρε δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς τοῦ ἐκ
Σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν.

Εὐφραίνου ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός. Ὁ γὰρ δύνας ἐν
τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε· λάμψας ἡλίου φαειρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς
πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Ἅγιος Κύριος. Ἐξαποστειλάρια.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός.....

Ἐτερον τῶν μυροφόρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν ἀγαλλιάσεως.

Τύραννον Ἄδην πατήσας, φθορὰς ἐξήγειρας κόσμον. Δράμετε φίλοις
εἶπατε, χαρὰς τὰ Εὐαγγέλια. Βούλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν
ἐκεῖθεν ἀυγάσαι, ἐξ ἧς προήλθεν ἡ λύπη.

Εἰς τοὺς Αἵρους· τὰ τῆς Χριστομαθείας ἡχ. Β'.

Ἀναστάσιμα δ'· καὶ τό, Πάσχα Ἱερόν.

Ἐωθινόν.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις.

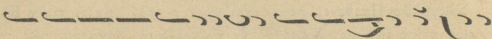
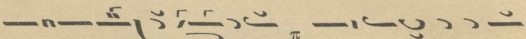
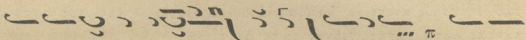
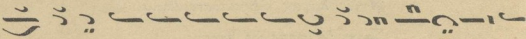
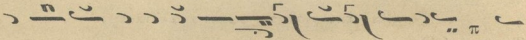
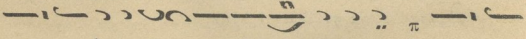
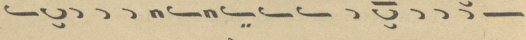
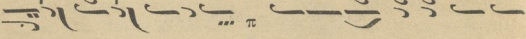
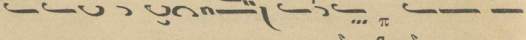
Καὶ νῦν.

Ἵπερευλογημένη.

ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ ἀναστάσιμα
ψάλλομεν τάδε.

Ἦχος Α'. π ρ

Ο τη πα λα μη τη αχραντω πλα σουρ γη - σας το ον

 α α αν θρω ω πον ρ ηλ θες ευ σπλα αγ χνε

 τους νο σουντας ι α σας θαι αι Χρι ι στε ρ τον πα

 ρα λυ τον εν τη προ θα τι κη κο λυμ θη θρα δι α

 του λο γου Σου ου α νε ε στη η σας ρ Αι

 μορ ρου δε το αλ γος ε θε ρα πε ευ σας ρ της χα

 να ναι α ας την παι δα ε νο χλου με νη ην η λε

 ε ε η η σας ρ και την αι τη σιν του ε

 κα τον ταρ χου ου πα ρει δες ρ δι α του

το κρα αζο ο μεν παν το δυ να με Κυρι ι ε δο

το κρα αζο ο μεν παν το δυ να με Κυρι ι ε δο

ξα Σοι

ξα Σοι

π

q

Α τα φος νε κρος υ παρχων ο πα ρα λυ υ τος

Α τα φος νε κρος υ παρχων ο πα ρα λυ υ τος

ι δων Σε ε ε βο ο η η σεν ε λε η

ι δων Σε ε ε βο ο η η σεν ε λε η

σον με Κυρι ι ε ο τι η κλι νη μου τυμ βοσ μοι οι ε

σον με Κυρι ι ε ο τι η κλι νη μου τυμ βοσ μοι οι ε

γε νε ε το τι μοι κε ερ δος ζω ης

γε νε ε το τι μοι κε ερ δος ζω ης

ου χρη ζω της προ βα τι ι κη ης κο λυμ βη η η

ου χρη ζω της προ βα τι ι κη ης κο λυμ βη η η

θρας ου γαρ ε στι μοι τις ο εμ βαλ λω ων με τα

θρας ου γαρ ε στι μοι τις ο εμ βαλ λω ων με τα

ρατ το με νων των υ δα των αλ λα Σοι τη πη γη

ρατ το με νων των υ δα των αλ λα Σοι τη πη γη

προ σερ χο μαι των ι ι α α μα των ι να κα γω με

προ σερ χο μαι των ι ι α α μα των ι να κα γω με

τα παν των κρα ζω ω παν το δυ να με Κυρι ι ε

τα παν των κρα ζω ω παν το δυ να με Κυρι ι ε

δο ξα α Σοι

δο ξα α Σοι

π

q

Θε λεις υ γι ης γε νε ε σθαι q ο ασ θε

νων α πε κρι ι ι ι να το x Κυ υ ρι

ε αν θρω πον ου ουκ ε ε χω q ι να ο

ταν τα ρα χθη το υ δωρ βα α λη η με ε ε ε

εις την κο λυμ θη θραν q ι α τρεις κα τη

να λω σα τον α παν τα α μου βι ον και ε λε

ε ε ε ου ους τυ χει ει ν ουκ η η ξι ω θην q

αλ λο ι α τρο ος των ψυ χων και των σω μα

των λε γει προς αυ τον q α ρο ον Σου τον κρα α

βα α το ον και πε ρι πά α τει ει κη ρυ υτ

τωνμου ου την δυ υ υ υ υ υ υ υ

υ να α α α μιν ρ και το με γα ε λε ε ο ος

ε εν τρις πε ρα σι

Δ
ϛ

Και νυν· πῶς μὴ θαυμάσωμεν ἡχ. Γ'.

Ἀπόστιχα.

Ὁ τῷ πάθει Σου Χριστέ.

Πάσχα Ἱερὸν... ..

Δόξα ἡχος π.λ. δ'. ϛ

Εν τη στο α του Σο λο μων τος ε χει κα τε

χει το πλη θος των α σθε νου ουντων ϛ

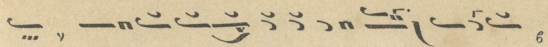
και με σου σης της ε ορ της ϛ ευ ρε εν ο Χρι ι στος

ο κτω και τρι α κον τα ε των πα ρα λυ τον χει

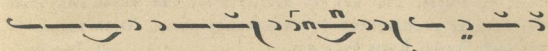
με ε νον ϛ δε σπο τι κη φω νη λε

γει προς αυ τον θε λεις υ γι η ης γε ε νε ε ε

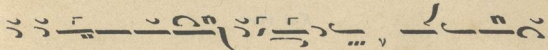
σθαι αι ϛ ο α σθε νων α πε κρι ι να α

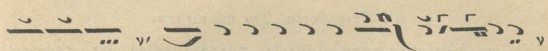
 το δὲ Κυ υ ρι ε αν θρω πονου ουκ ε ε χω λη

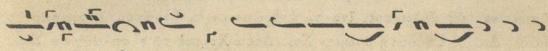
 ι να ο ταν τα ρα χθη το ο υ υ υ δω ωρ βα λη

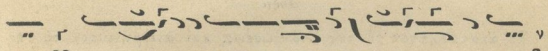
 με εις την κο λυμ βη η θραν δὲ ο δε λε γει

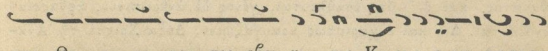
 προς αυ τον η α α ρο ον Σο ου την κλι ι νη ην δὲ

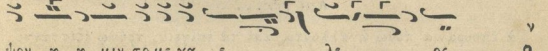
 ι δε ε η υ γι η η η ης γε ε γο ο

 νας η η μη κε ε τι α μα αρ τα α νε δὲ

 της Θε ο το κου πρε σβει αι αις Κυ ρι ι ε κα τα περμ

 ψον η η μιν το με γα ε λε ος δὲ

Και ῥῶν. Ἀραστάσεως ἡμέρα.

Εὐφραϊνέσθω..... Σὲ τὴν μεσιτεύσασα.....

Καθίσματα ἤχ. γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων. Τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος Σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκί τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέ-
τεμες τῇ ἐγέρσει Σου· καὶ τὸν ἄνθρωπον νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας,
τῆς ἀρχαίας κατάρτας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς
τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κυριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας Σου.

Β'. Στιχολογία. Τὴν ὠραιότητα.

Πάντα ἀνθρώπινα καταδεξαμενος, πάντα ἡμέτερα οἰκειωσάμενος,
προσηλωθῆναι ἐν σταυρῷ, εὐδόκησας ποιητὰ μου. Θάνατον ἐλόμενος
ὑπομεῖναι ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸ ἀνθρώπινον ἐκ θανάτου λυτρώσης ὡς
Θεός. Διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμεν Σοι. Δόξα Χριστέ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ Σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς
ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ, ἀπόρητον μυστήριον, σήμερον γὰρ
θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν
ἐνδέδυται. Διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν. Δόξα Χριστέ τῇ Ἀνα-
στάσει Σου.

Καὶ νῦν. . .

Τὰ ἐπουρανία πόθῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμφ ἐξίσταντο,
ὅτε ἡ ἄχραντος φωνή, ἐπήλθε σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις, ἀμ-
φοτέροις ἐπέλαμψεν· ὅτι τὸν πρωτόπλαστον ἐκ θανάτου ἐρρύσατο·
διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμεν Σοι· Χαῖρε ἀγνή Παρθενομητορ.

Εἶτα Εὐλογητάρια. Αἰτησις. Καὶ

ἡ Ὑπακοή.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ρήμασιν, ὁ ἀστράπτων ἀγ-
γελος ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι;
ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα. Τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γινώτε τὸν ἀναλ-
λοιώτων· Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα Σου! ὅτι τὸ γένος
ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οι ἀναβαθμοί· ἤχ. Γ'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος· καμὲ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσσον λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θηριοῦσι στάχυας ἐν χαρᾷ ἀειζωίας

Δόξα καὶ ᾠδὴ.

Ἄγιε Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν. Τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς τῷ Πνεύματι, υἱοποιητῶς Σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ ἅγιοι πάντοτέ εἰσιν.

Δόξα καὶ ᾠδὴ.

Ἄγιε πνεύματι ἐνθεωρεῖται, πᾶσα ἀγιότης, σοφία· οὐσιοὶ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· Αὐτῷ λατρεύσωμεν Θεὸς γάρ, ὡς πατρὶ τε καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον μακάριοι· τριβὸς βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν. Φάγονται ζωὴν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης Σου, εὐφράνθητι καθορῶν Σου ποιμενάρχα, τὰ ἔγγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα καὶ ᾠδὴ.

Ἄγιε Πνεύματι ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ κτίσει· Σὺν Πατρὶ γὰρ ἀνυμνεῖται καὶ τῷ λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. . .

Καταβασίαι. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Πᾶσα πνοή. . . Ἐωθινόν. Εὐαγγέλιον κτλ. ἡ Θ'. φδὴ Φωτιζου. .

ὦ θείας... ὦ πάσχα... Συμφώνως παρθένε... Εὐφραίνου ἀγάλλου... Ὁ ἄγγελος ἐβόα...

Ἐξαποστειλάριον. Σαρκί ὑπνώσας...

Τοῦ παραλύτου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

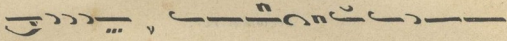
Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος, καὶ πανοικτίρμων Κύριος, προβατικῆ κολυμβήθρα, τοῦ θεραπεῦσαι τὰς νόσους· εὗρε δὲ κατακείμενον, ἄνθρωπον πλείστοις ἔτεσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόησεν· Ἄρον τὸν κράββατον ἴθι, πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας.

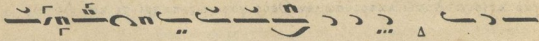
Αἶνοι ἦχ. Γ'.

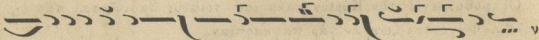
Ἴδε Χρηστομάθειαν.

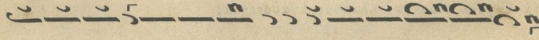
Δ'. Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Πάσχα ἱερόν.

Δόξα ἦχος π.λ. δ'. δ

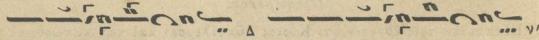

 Κυ ρι ε δ τον πα ρα λυ - τον ουχ η κο λυμ

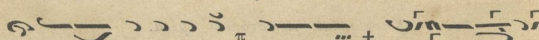

 βη η θρα α ε θε ρα πευ - σεν δ αλλ ο σος

 λο ο ο γος α νε και αι αι νι σεν δ

 και ου δε η πο λυ 'χρο νι ι ος αυ τω ε νε πο

 ο δι σε νο ο ο σος δ ο ο τι ρ της

 φω νη ης Σου ου δ ο ξυ τε ε ρα α η

 η ε νε ερ γει ει α ρ ε ε δει

ει χθη η και το δυσ βα
 σακτον βα α ρο υς α πε ε ε ερ ρι ψε Δ
 και το φορ τι ον της κλι νης ε βα στα σεν χ εις
 μαρ τυ ρι - ον του πλη η η θου ος των οι κτιρ μων
 Σου δο ξα Σοι

ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

ΕΙΣ Τὸν ἑσπερινὸν ἤχ. δ'.

Μετὰ τὰ ἀραστάσιμα ψάλλομεν τάδε εἰς ἤχ. Α'. π ρ

Ε πι την πη γην ε πε στη η πη γη η των θαυ
 μα των ρ εν τη ε εκ τη ω ρα της
 ευ α ας ζω γρη σαι κα αρ πον ρ η γαρ ευ
 α εν ταυτη ε ξε λη λυθεν εκ του πα α ρα

δει σου ρ α πα τη η του ο φε

ε ως ρ ηγ γι γεν ουν η Σα μα ρει τις αν

τλησαι υ δωρ ην ι δωων ε φη ο ο Σω

τηρ ρ Δος μοι υ υ υδωρ πι ειν κα γω υ δα τος αλλο

με ε ε ε νου εμ πλη σω ω Σε ρ και

εις την πο λιν δρα μου σα η σω - - φρων τοις οχ λοις α

νη ηγ γει λεν ευ θυς ρ δευ τε ι δε τε Χρι στον τον

Κυ ρι ι ον τον Σω τη ρα τω ων ψυ χω ων η

μων π ρ

Ἦχος Β'. Δ.

Ε πι το φρε αρ ως η ηλθεν ο Κυ ρι

ος η Σα μα ρει - τις η ρω ω ω τα τον ε ευ

σπλα αγ - χνον πα ρα σχουμοι το υ υ δωρ της

πι στε ως και λη ψο μαι της κο λυμ βη η η η

θρας τα να α μα α τα α γαλ λι α σιν και

λυ τρω ω σιν ζω ο δο τα Κυ ρι ι ε ε δο ο

ο ξα α Σοι Δ

Ο συν α ναρ χος και συν α ι δι ος Υι ος και

λο γο ος του Πα τρος ε πι την πη γην ε πε ση η

πη γη των ι α μα των και γυ νη εκ της Σα

μα ρει ει ας αν τλησαι υ υ δω ωρ πα ρα γε ε

γο νεν ην ι δων εφη η ο Σω τηρ Δος

μοι υ υ υ υ δωρ πι ειν και α πελ θου σα φω νη

σο ον Σου ου τον αν δρα η δε ως αν θρω πω δι

α λε γο με νη και ου Θε ω λα θειν σπου δα

α α α ζου σα ε ε λε γεν ουκ ε χω α

α αν δρα και ο Δι δα α σκα λος προς αυ την

α λη θως ει πας ουκ ε χω αν δρα πεν τε γαρ αν

δρας ε σχες και νυν ον ε χεις ουκ ε στι Σου α νη

η δε ε πι τω ρη μα τι εκ πλα γει σα και εις την

πο λιν δρα μου - σα τοις ο χλοις ε πε βο ο α λε ε

γου σα δευ τε ι δε τε Χρι στον ος δω ρει ται

τω κο σμω το με εγα α ε ε ε λε ος

Δόξα ἤχ. πλ. θ'. π

Πα ρα το φρε αρ του Ι α κω β σ ευ ρων ο Ι

η σους την Σα μα ρει τι δα αι τει υ δω ωρ πα αρ αυ

α - της ο νε φε σι κα λυ υ υ πτων τη ην γη

π ω του θαυ - μα - τος ο τοις χε ρου βιμ ε ε

πο χου ου με - - - νο ος πορ νη γυ ναι

κι ι ι ι δι ι ε λε - γε ε το υ υ

χω δωρ αι τω ων ο εν υ υδα α σι την γην κρε -

μα α σα ας υ υ δωρ ζη τω

ων ο πη γας και λι ι ι μνα ας υ δχ

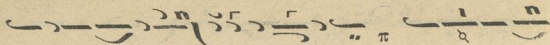
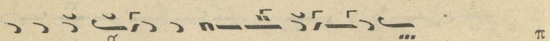
τω ων ε ε εκ χε ε ε ων θε

λων ελ κυ σαι ο ον τως α αυ τη ην λη την θη

ρευ ο με νην υ πο του πο λε μη η το ο

ρο ος ε εκ θρου ου και πο τι σα σθαι υ υ υδωρ

ζω η ης την φλε γο με νην εν

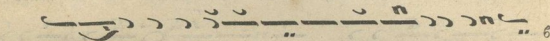
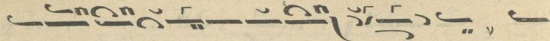
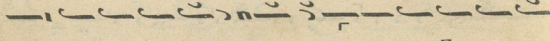
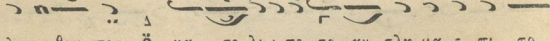
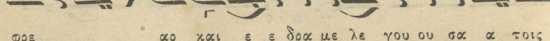
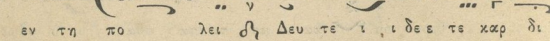
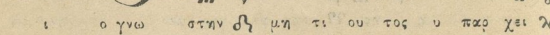

 τοις α το πη η μα σι ι δει νως π ως μο νος ευ

 σπλαγγνος και φι λαν θρω - πος

Και rūr' ἤχ. δ'. Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ.

Ἀπόστιχα.

Κύριε ἀνελθών..... καὶ τὸ Πάσχα ἱερὸν.

Δόξα ἤχος π.λ. δ'.

 Ω ω φθη ἡς ε πι γης Χρι στε ε ο ο θε ος κ

 δι α φα το ον οι κο νο μι αν ρη α

 κου σα σα η Σα μα ρει τις του λο γου Σου του φι

 λαν - θρω που ρη κα τε λι ι πε το αν τλη μα ε πι το

 φρε αρ και ε ε δρα με λε γου ου σα α τοις

 εν τη πο λει ρη Δευ τε ι ι δε ε τε καρ δι

 ι ο γνω στην ρη μη τι ου τος υ παρ χει κ

ο προσ δο κω με νος Χρι στος ο ε ε ε εχωντο ο
 με ε γα ε λε ε ος

Καὶ ἴθρ..... Εἰρμο.λογικῶς.

Με σου σης της ε ορ της δι δα σκον το ος Σου Σω
 τηρ ε λε γον οι Ι ου δαι οι πως ου τος οι
 δε γραμ μα τα μη με μα θη κως α γνο ουν τες ο
 τι συ ει ει η σο φι α η κα τα σκευ α σα σα
 ον κο ο σμον χ δο ξα Σοι οι οι

Ἀπολυτίκιον. Τὸ φαιδρόν..... Μεσοῦσης τῆς ἰορτῆς.....

Καθίσματα. ἦχ. δ'.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ ἀγγέ-
 ου μὴ φέρουσαι, αἱ μυροφόροι σὺν τρόμφ ἐξίσταντο λέγουσαι. Ἄρα
 λάπη ὁ τῷ ληστῇ ἀνοίξας παράδεισον; Ἄρα ἠγέρθη ὁ καὶ πρὸ πά-
 ους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστός ὁ Θεός, τοῖς ἐν
 Ἀδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος ἀπὸ τοῦ τάφου Σωτήρ, συνήγειρας τὸν κό-
 μων Σου τῇ ἀναστάσει τῇ σῇ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐθραυσας ἐν

ισχύι, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας ἐλεῆμον, τὴν ἀνάστασιν πᾶσι.
Διὸ Σε καὶ δοξάζομεν, μόνε φιλόνηρωπε.

Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.....

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ζῶν κατελθὼν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθὼν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι αἶτι τὸ εὐσυμπάθητον· Ὅν γὰρ ζητεῖτε κλαίουςαι θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· Διὸ βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Ἐκουσίᾳ Σου βουλή Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστήσαντες· Ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο· καὶ οἱ ἐν Ἄδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει Σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ Ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν τὸν ἐπὶ τόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπύρῳ συλλήψει Σου Θεοτόκε· βᾶτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ Σου καὶ φύλαξ· τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίττει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Εὐλογητάρια. Ἡ αἰτιοὶ καὶ ἡ Ἰπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ· Ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀραβαθμοί. Ἡχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνθητε, ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσσεθε ἀπεξηραμένοι.

Δόξα καὶ rñr.

Ἄγιω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀρτίφωνος β'.

Ἐκέκραξά Σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου, καμοὶ γενέσθω πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖα Σου ᾄτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα καὶ rñr.

Ἄγιω Πνεύματι ἀναβλύζει, τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀρτίφωνος γ'.

Ἡ καρδία μου πρὸς Σὲ λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλξει με τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν, πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα καὶ rñr.

Ἄγιω Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ, τὰ πατρῶα δόγματα, ὁ λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενος.

Ἀνάστηθι Κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός Σου.

Καὶ πᾶσα ἡ τάξις τοῦ ἔθθνου Εὐαγγελίου.

Καταβασίαι. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἡ Θ' ὥδῃ τοῦ Πάσχα.

Ἐξαποστειλᾶριον

Σαρκὶ ὑπνώσας.....

Τῆς Σαμαρείτιδος, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαμαρείαν κατέλαβες, Σωτήρ μου παντοδύναμε, καὶ γυναίκι ὁμιλήσας, ἐζήτεις ὕδωρ τοῦ πιεῖν. Ἐξ ἀκροτόμου δέ ποτε, πέτρας ὕδωρ ἐπήγασας, ἦν πρὸς σὴν πίστιν ἔλαβες, καὶ νῦν ζωῆς ἀπολαύει, ἐ οὐρανοῖς αἰωνίως.

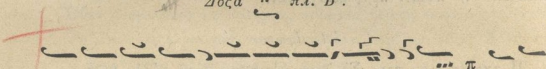
Τῆς Μεσοπερτηκοστῆς.

Μεσοῦσης παραγέγονας, τῆς ἑορτῆς φιλάνθρωπε, ἐν ἱερῷ καὶ ἐλάλεις, οἱ δίψης ἔμπλεοι πρὸς με· ἔλθετε καὶ ἀρύσασθε, ζῶν ὕδωρ καὶ ἀλλόμενον, δι' οὗ τρυφῆς καὶ χάριτος, ζωῆς τε τῆς ἀθανάτου, ἐπαπολαύσατε πάντες.

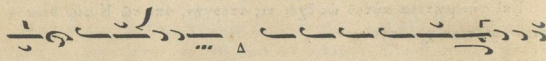
Εἰς τοὺς Αἴγους.

Δ'. Ἀναστάσιμα τοῦ Δ' ἤχου καὶ τὸ Πάσχα ἱερόν.

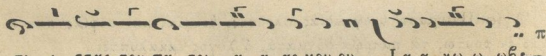
Δόξα π. π.λ. Β'.

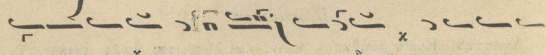
Η πη γη τη ης ζω αρχι ι ας I η

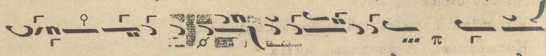
σουσ ο Σω τηρ η η μων ρ ε πι την πη γη η η ηνε

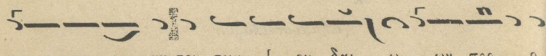
πι ι στας του πα τρι α α αρχου ου Ι α α κω ω ωβ

πι ει ν ε ζη τει ει υ δωρ πα ρα γυ ναι

κο ος Σα α μα ρει τι δος της δε

το α κοι νω νη τον των Ι ου δαι ω ων προ ο

σει - που σης ο σο φος δη η μει ου ουρ γος ῥ με

το χε τε ε ευ ει αυ τη ην ς ταις γλυ

κει - ει αι αις προ οσ ρη η η η η σε

σι ι μα λον προς αι τη σιν του

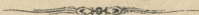
α ι δι ου υ δα α τος ο και λα θου σα

τοις πα σιν ε ε κη η ρυ ξε εν ει που σα

Δευ τε ι δε τε των κρυ υ πτων γνω ω στη ην και Θε

ο ο ον πα ρα γε νο ο με ε νο ον σα αρ κι ς δι

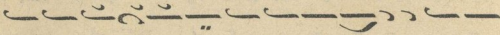
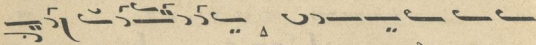
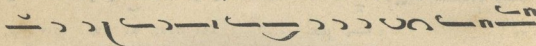
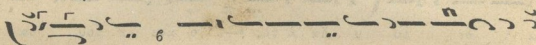
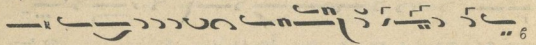
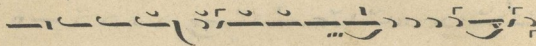
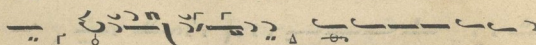
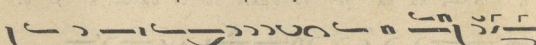
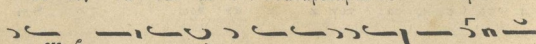
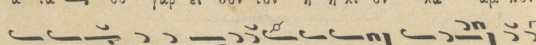
α το σω ωσαι τον α α αν θρω πον

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἤχος πλ. Α'.

Μετὰ τὰ ἀραστάσιμα ψάλλομεν τάδε· εἰς ἤχ. Β'. Δ

 Ο τυ φλος γεν νη θεις εν τω ι δι ω λο γι σμω

 ε λε γεν α ρα ε γω δι α μαρ

 τι ας γυ νε ων ε γεν νη η θην α ο μ

 μα α τος α ρα ε γω δι α πι στι αν εθνω

 ε γεν νη θηνεις ε εν δει ει ει ξινε

 ουχ ι κα νω του ε ρω ταν πο ο τε ε ε νυ

 υξ σ πο τε η με ρα α ρ ουκ ευ το νου σι μου οι

 πο δεσ τα των λι ι ι ι θων προσκρου ου - σμα

 α τα ου γαρ ει δον τον η η λι ον λα αμ πον

 τα ου δε εν ει κο ο νι τον ε με ε πλα α σουρ γη

σαν τα αλ λα δε ο μαι Σου Χρι στε ο Θε ος

ε πι βλε ε ψο ον επ ε με και ε λε ε η η

σο ον με ε

Πα ρα γων ο Ι η σους εκ του ι ε ρου ευ ρεν

αν θρω πον τυφλον εκ γε νε της και σπλαγ χνι σθεις

ε πε θη κε πη λον ε πι τους ο φθα λμους αυ του και

ει ει πε ε προς αυ τον υ πα γε νι ψαι εις του

Σι λω αμ και νι ψα με νος α νε βλε ψε δο ξαν α

να πεμπων Θε ω ω οι δε αγ χι σται αυ του ε

λε γον αυ τω τις σου τας κο ρας δι η νοι ξεν

ας ου δεις των βλε πων ι α α σαι ι σχυ σεν ο

δε φη σι βο η σας αν θρω πος Ι η σους λε γο με νος

ε κει νος μοι ε φη Νι ψαι εις του Σι λω

α αμ και α νε ε βλε ψα αυ τος

ε στιν α λη θως ον ε φη Μω υ σης εν τω νο μω

Χρι στο ον Με σι αν αυ τος ε στιν ο Σω

τη ηρ των ψυ υ χω ω ων η μων

Δόξα ἤχ. πλ. Α'. π

Κυ ρι ε πα ρα γων ε εν τη η ο ο δω ω

ευ ρες α α αν θρω - πον τυ φλο ον ε εκ γε νε ε τη

ης και εκ θα αμ βοι γε γο νο ο

τες οι μα θη ται ε πη ρω ω τωων Σε ε ε

λε ε ε ε γον τες Δι δα σκα λε

τι ι ις η η μα αρ τεν ου ου το ος η οιγο

νεῖς αὐ τοῦ ἰ να τυ φλος γε εν νη

θῆ π Σὺ δε Σω τη ηρ μου ε ε βο α ας

α αὐ τοῖς οὐ τε οὐ τος η μαρ τεν ου τε οι γο

νεῖς αὐ - του ἰ αλ ι ι να φα νε ρω θη τα ε ε εργα

του Θε ου ου ου ε εν αυ - τω χ ε με δει ερ

γα ζε ε σθαι τα ε εργα του πεμ ψα αν το

ος με α ου ου δει εις δυ υ να αται

αι ε εργα α α α ζε σθαι και τα αυ

τα ει πων πτυ υ υ σας χα μαι αι και πη

λον ποι η σας ε πε χρι σας τους ο φθαλ μου

ους α αυ του λε ξας προς αυ τον υ πα - γε

νι φαι εις του Σι ι ι λω ω α αμ την κο λυμ

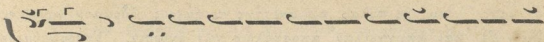
βη θραν q ο δε νι ψα με νος υ γι η
 ης ε γε νε το q και ε βο ο α προς
 Σε πι στευ ω Κυ υρι ε ε q και προ σε
 κυ νη σε Σοι x Δι ο βο
 ω με εν και η μει εις q ε λε
 η σο ον η μας

Και νυν. 'Εν τῇ ἐρυθρᾷ.

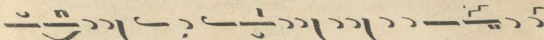
Δόξα τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχ. π.λ. δ' ν q

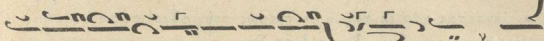
Δι και ο συ νης η η λι ε νο η τε Χρι στε
 ε ο Θε ος q ο τον εκ μη
 τρας του φω τος ε στε ρη με νο ον q δι α
 της σης α χραν του προ ος ψαυ σε - ως φω τι ι σας κατ

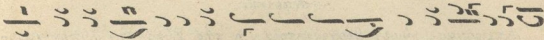
 α αμ φω και η μων τα ομ μα τα των ψυχων

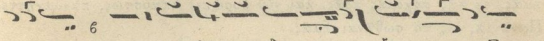
 αυ γα σα ας υι ους η η με ε ρα ας δει

 ξον ι να πι στει Σοι βω ω μεν θη πολ

 λη σου και α φα - τος η εις η μα ας ευσπλαγ - χνι

 α λ φι λαν θρω πε δι ξα Σοι

Καθίσματα π.λ. Α'.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν. Ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον· κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα Σοι.

Καὶ ἑὺν.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη· ἡ ἀπειράνδρωσ τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε ἐν μέσῳ Σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν Σου ἐξεκέντησαν ὧ ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ καταδέξω

ὁ λύσας Ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος· ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν Σε, καὶ ἀπήγγειλαν ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν. Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὕμνοῦσιν Ἄγγελοι· εὐλογημένε Κύριε δόξα Σοι.

Δόξα.

Τὸ ξένον Σου Σωτήρ μου μυστήριον, τῷ κόσμῳ σωτηρία γεγένηται· ἀναστὰς γὰρ ἐκ τάφου θεοπρεπῶς τοὺς φθαρέντας συνήγειρας ὡς Θεός· ἡ πάντων ζωὴ, Κύριε δόξα Σοι.

Καὶ νῦν.

Ἄπειρόγαμε νόμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐσας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν Σε· ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνηστε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητάρια. Αἰτησις ἡ Ὑπακοή.

Ἀγγελικῇ ὀράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβοῦμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀναβαθμοὶ π.λ. Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με διαθητικῶς ἄδω Σοι Σωτήρ μου, ρῦσαι μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστί, θεϊκῶ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄγιῳ πνεύματι περικρατεῖται πάντα τὰ ὄρατά τε σὺν τοῖς ἀόρατοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὢν, τῆς Τριάδος, ἓν ἐστὶν ἀψεύστως.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο ἐκεῖσε ὅθεν βοήθεια ἦκει.

Δεξιὰ Σου χεὶρ καμὲ Χριστὲ ἱπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄγιῳ πνεύματι θεολογοῦντες φῶμεν. Σὺ εἶ Θεός, ζωὴ ἔρωσ φῶσ νοῦς. Σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπί τοῖς εἰρηκόσι μοι εἰς τὰς αὐλάς προσβῶμεν Κυρίου, χαρᾶς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπί οἶκον Δαβίδ, τὰ φοβερά τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον ἅπαντα αἰσχροὺν νοῦν.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄγιω πνεύματι ζωαρχικῇ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται· ὡς ἐν Πατρὶ, ἅματε καὶ Λόγω.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι Σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Καταβάσιαι ἤχ. π.λ. Α'. x q

— — — — — x

Τω σω τη η ρι Θε ω τω ενθα λασ ση λα ον q πο

— — — — — ν' — — — — —

σιν α θρο ο χαις ο δη γη σαν τι ηη και Φα ρα ω παν

— — — — — x — — — — —

στρα τι α α κα τα πον τι σαν τι q αυ τω μο νω α σω -

— — — — — x

μεν ο ο τι δε δο ξα σται q

x q — — — — —

Δυ να μει του σταυ ρου ου Σου Χρι στε στε ρε ω σονμου

— — — — — x — — — — —

την δι α νοι αν q εις το υ μνειν και δο ξα ζει ειν Σουτην

— — — — — x

σω τη ρι ον α να λη ψιν q

Εἰσακήκουα τὴν ἀκούην τῆς δυνάστεως αὐτοῦ

στὰυροῦ σου ἡ ἰσχύς σου ὡς παρὰ δεισσοφίαν γῆρα διὰ τοῦ

καὶ ἐβόησεν ἡ σὰδοξάτη δύναμις σου Κύριε

ὀρθρίζοντες βόων σοὶ Κύριε σωσον ἡ

μας σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν ἐκ τῆς σού αλλοτρίων οὐκ

οἰδαμεν

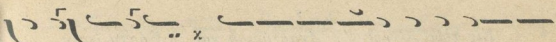
ἐκυκλώσασθε ἀβυσσούς τὰ φηγημοίτηκα

τὸς ἐγενέτο ἡ ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς Σεε

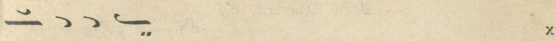
τὸν φίλανθρωπον καὶ ἐσωσέμε ἡ δεξιά σου

Κύριε

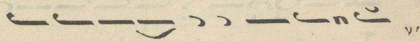
Ὁ ἐν καμίνω πυρὸς τοὺς ὑμνολογοῦσώσας

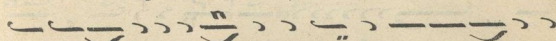
 πα - δας ρ ευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα

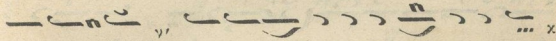
 τε ρων η μων

Αινοῦμεν...

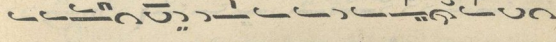
 Τον εκ Πα τρο ος προ αι ω νων

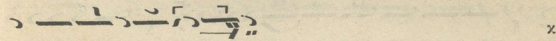
 γεν νη θε εν τα υι ον και Θε ον και επ εσ χα α των

 των χρο - νων σαρ κω θεν τα εκ Παρ θε νου μη τρος

 ι ε ρεις υ μνειτε λα ος υ πε ρυ ψου τε εις παν τας

 τους αι ω ω να

‘Η Θ’ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα.

Καταβασία. Σὲ τὴν ὑπὲρ τοῦν· ἴδ. Χρηστ.

Ἐξαποστειλάριον. Σαρκὶ ὑπνώσας.

Τοῦ τυφλοῦ.

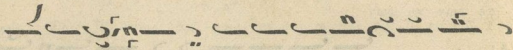
Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς, πεπηρωμένους Κύριε, ἐκ ζοφερᾶς ἀμαρτίας, σὺ φωταγώγησον ἐνθεῖς, οἰκτίρμον τὴν ταπείνωσιν, καὶ τοῖς τῆς μετανοίας, καθάρας με δακρυσιν.

Γυράτεις ἀκουτίσθητε.

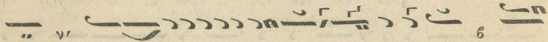
Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, εὔρε τυφλὸν ἀόμματον, πτυσας χαμαὶ καὶ ποιήσας, πηλὸν ἐπέχρισε τοῦτον· πρὸς Σιλωᾶμ ἀπέστειλε τοῦ ἀπελθεῖν καὶ νίψασθαι. Ὁ δὲ νιψάμενος ἤλθε, βλέπων τὸ φῶς Σου Χριστέ μου.

Εἰς τοὺς Αἵλους δ'. Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Πάσχα ἱερὸν.

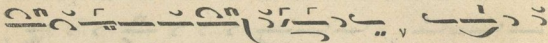
Δόξα ἡχος π.λ. δ'. $\text{ϩ}^{\text{ν}}$

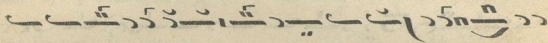
Τῆς λα λη η σει τας δυ να στει ας Σου Χρι -

στε νη η τι ις εξ α αρι ι θμη η σει λ των

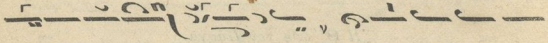
θαυ μα των Σου τα πλη θη ϩ δι πλους γαρ

ως ω ρα α θη ε πι γης δι α γα θο τη -

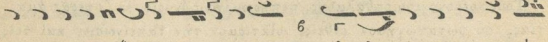
τα λ δι πλας και τας ι α σει εις ϩ τοι οις νο οσου

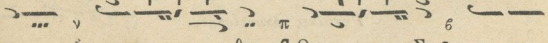
σιν ε χο ρη γεις ϩ ου μο νον γαρ του

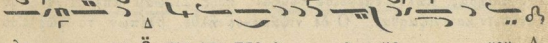
σω μα τος ο φθαλ μους δι η νοι ξας του α πο μη

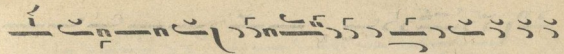
τραςπη ηρω θε εν τος λ αλ λα α και τους της ψυ

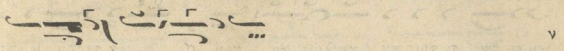
χης ϩ ο ο θεν ϩ θε ο ον Σε λ ω μο

λο ο γει ϩ τον κρυ πτο ο ο με νον Δ

 και πασι παρεχομεντα μεγα

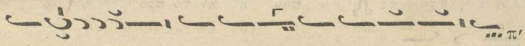

 ελεεος

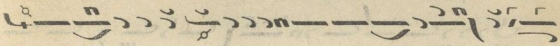
Και νυν. 'Αναστάσεως ήμέρα.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

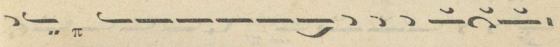
Ἰδιόμελα. ἤχος πλ. β'. π

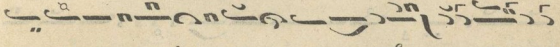
Ο Κυριος ανεληθη εφθην εις ουρα νους σ

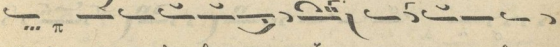
ι να πεεμψη τον πααρα α κλη τον τω κο

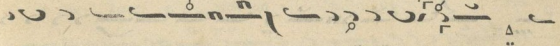
σμων οι ουρα νοι η τοι μασαν τον θρονον αυ

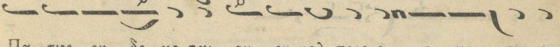
του νεφεελαι αι την επι ι βα σιν α αυ

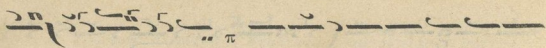
του αγ γελοι θαυμα α ζου σιν ανθρωπον

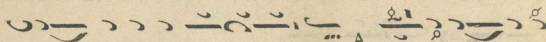
ορωντες υπερα ανω ωα αυτω ων ο

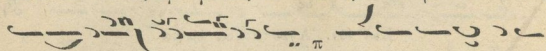
Πατηρ εκ δεχεται ον εν κολποις ε χει συ υ

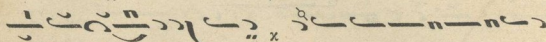
να ιι δι ον το πνευμα το α γι ον κε

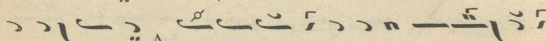
λευ ει πα σι τοις αγ γε λοις αυ του ρ α ρα τε πυ υ λας

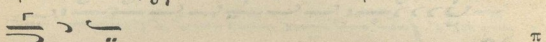
οι α αρ χον τεες η μων παν τα τα ε θνη κρο

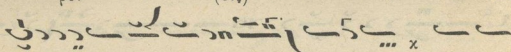
τη σα τε χει ρα ρας ο τι α νε ε θη η

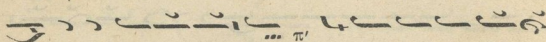
Χρι ι στο ος ο που η ην το προ ο ο τε

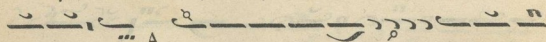
ρον (δισ) π

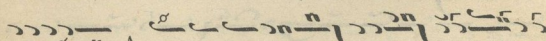
Κυρι - ε τη ση α να λη ψει εξ ε

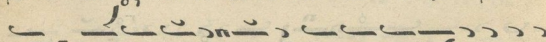
πλα γη σαν τα Χε ρου βιμ ρ θε ω ρη σαν τα Σε

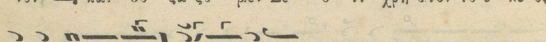
των θε ον ρ ε πι νε φε λω ων α νε ρ χο ο

με - - νον τον επ αυ τω ων κα - θε ζο με

νον και δο ξα ζο μεν Σε ο τι χρη στον το ε λε ος

Σου δο ο ο ξα Σοι π

Εν τοις ορεσι τοις αγι - οισ θε ω ρουν τες Σου

τας υ ψω ω ω ω σεις Χρι ι στε ρ το α παυ γασμα

της δο ξης του Πα τρος α νυ μνου μεν Σου την

φω το ει δη του προ σω ω που μο ορ φη ην προ

σκυ νου - μεεν Σου τα πα θη μα α τα

τι μω μεν την Α να α στα σιν την εν δο

ξον Α να λη ψι ιν δο ξα ζο μεν ε

λε ε η σο ονη η μας

Κυ ρι ι ε οι Α πο στο λοι ως ει δο ον Σε εν

νε φε λαις ε ε παι ρο ο με νον

ο θυρ μοις θα κρυ υ ων Ζω ο δο τα Χρι - στε

κα τη φει ει ει ας πλη ρου ου με ε νοι ρ θρη

μου ουν τες ε λε γον Δε σπου τα μη ε α σης η

μα ας ορ φα νους ους δι οι κτον η γα πησας δου

λου ους Σου ως ε ευ σπλα αχ νος αλλ α πο στει λον

ως υ πε ε σχου η μιν το πα να γι ον Σου

πνε ευ μα φω τα γω γου ουντας ψυ χα ας

η μων π

Κυ ρι ε της οι κο νο μι ος πλη ρω σας το μν

στη ρι - ον πα ρα λα βων τους σους μα θη τας εις

το ο ρος των ε λαι ων α νε λα αμ θα

α νες και ι δου τυς ε ρε ω μα του ου ου ρα νου ου πα

ρη η ηλ θες ο δι ε με πτω χευ σας κατ ε

με και α να θας οθεν ου ουκ ε - - χω ρι σθης το

πα να γι ον Σου πνε ευ μα ε ξ α πο

πτειλον φω τι ζον τα ας ψυ χα ας η μων

π

Δόξα και γδν ηχ. π.λ. β'. π

των κο ολ πων των πα τρι κων μη η χω ρι σθεις

γλυ κυ τα τε Ι η σου και ται οις ε πι γης

ως αν θρω - πος συν α να στρα φεις σ ση με ρον απ

ο ορουστων - Ε λαι ων α νε λη η φθη ης εν δο

ξη και την πε σου σαν φυ υ υ σιν η μων

συμ πα θω ως α α ανυ ψω σας τω πα τρι

ι ι συ υν ε κα ρθι σας ο θεν αι ου

ρα νι αι των α σω μα των τα ξεις το

θαυ μα ει πλητ το ο με ε ναι ε ξι ι ι σα αν το

θα αμ βει και τρο μω συν ε χυ με

να: χ την σην φι λανθρω πι ι α αν ε ε με - γα α α

α λυ νο ον η Μεθ ων και η μει εις οι οι ε πι

π γης την προς η μας Σου συγ κα τα θα σιν και

την αφ η μων Α να λη η ψιν δο ο ξο λο ο γουν τες

ι κε τε ε ευ ο ο μεν λε γον τες ο

τους Μαθη τας και την τε κου σαν Σε Θε ο το

Δ κον ρ χα ρας α πειρου πλησας εν τη η Ση η Α

α να λη ψει και η μας α ξι ω σον των εκ

λε κτων Σου τη ης χα α ρας η ευ χαις α αυ τω

ων δι α το με ε γα Σου ε ε ε λε ο

ο ος Δ ρ

Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον.

Ὁ Θεός ἐν τῷ ὀνόματί Σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει Σου κρι-
νεῖς με.

Ἀπόστιχα ἤχ. θ'. Δ

Ε τε χθης ως αυ το ος η θε ε λη σας ε φα νης
 ως αυ τος η η θου λη θης ε πα θες σαρ κι
 ι ι ι ο θε ο ος η η μων εκ νε κρων
 α νε στης πα τη σας τον θανα τον α νε λη φθης ε εν
 δο ο ξη ο τα συμπαντα πλη ρων και α πε στειλας η
 μιν πνε ευμα θει ο ον του α νυ μνειν και δο
 ξα ζει ειν Σου την Θε ε ο ο ο τη τα

Στ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Α να λαμ βα νο με νου Σου Χρι στε εκ του ο ο
 ρους των Ε λαι ων αι δυ να μεις ο ρωσαι ε τε ρα

τη ε τε ε ρα α ε θο ων τις ε σιν

ου τος και φη σι προς αυ τας ου τος ε στιν ο κρα

ται ος και δυυ να στης ου τος ε στιν ο δυ να τος ε εν

πο λε μω ου τος ε στιν αλη θως ο βα σι λευς

της δο ξης και ι να τι α αυτου ε ρυ

θρα τα ι μα τι α εκ βο σο ορ η και

ο περ ε στι ι ι ι της σαρ κο ος αυ τος δε ως θε

ος εν δε ξι α κα θι σας της με γα λω - συ νης

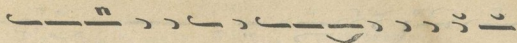
α πε ρει λας η μιν πνε ευ μα το α α γι

ον ι να ο δη γη ση και σω - ση τας ψυ υ

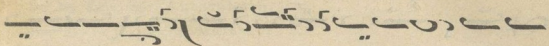
χα ας η μων

Δ

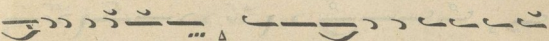
Στ. 'Ανέθη ο Θεός εν άλλαλαγαμψ.

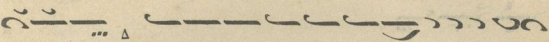
A νε λη φθης εν δο ξη εκ του ο ορους των Ε λαι

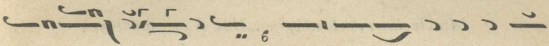
ων Χρι στε ο Θε ος ε νωπι ον των

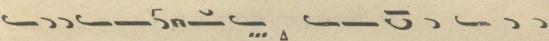
σω ω ω ν μα θη των και ε κα θι σας εν δε ξι α

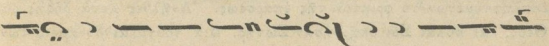
του πα τρος ο τα συμ παν τα πλη ρω ω ν τη θε

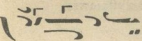
ο ο τη τι και α πε στει λας η μιν

πνευ μα το α γι ον το φω τι ζον και στη ρι

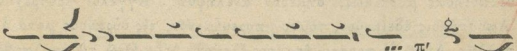

ι ζον και α γι α ζον τας ψυ υ χα ας

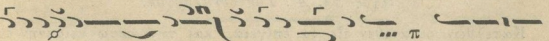

η μων

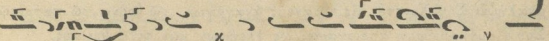
Δόξα και γύρ. π.λ. Β'. π

A νε θη ο Θε ος εν α λα λα γ μω ρ Κυ υ

υ ρι ι ος εν φω νη η η σα α λ πι ι γ γ ος του α νυ

ψω ω σαι την πε σου σαν ρ ει

χο να του Α δαμ και α πο στει ει
 λαι αι ρ πνευ μα πα ρα κλη -
 τον του α γι α σαι τα ας ψυχα ας η
 μω ων

Ἀπολυτίκιον. Ἀνελήφθης. Ἰδε Χρηστομάθειαν.

Καθίσματα,

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ἤχος Α΄.

Ἀγγέλων θαυμαζόντων τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ τῶν μαθητῶν ἐκπληττομένων τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως. Ἀνήλθης μετὰ δόξης ὡς Θεός, καὶ πύλαι Σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ. Διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐθαύμαζον βοῶσαι. Δόξα τῇ καταβάσει Σου Σωτήρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ Σου, δόξα τῇ ἀναλήψει Σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Ἦχος Γ΄. Τῆρ ὠραιότητα.

Ὁ προαιώνιος Θεὸς καὶ ἀναρχος, ἦν περ ἀνείληψε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη. Ἄγγελοι προτρέχοντες, Ἀποστόλοις ἐδείκνυον, τοῦτον πορευόμενον, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς. Αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον, Δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι.

Ἦχος π.λ. Α΄. Τὸν συνάραρχον.

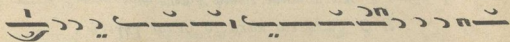
Κατελθὼν οὐρανόθεν εἰς τὰ ἐπίγεια, καὶ τὴν κάτω κειμένην ἐν τῇ τοῦ Ἄδου φρουρᾷ, συναναστήσας ὡς Θεὸς ἀδαμιαίαν μορφήν | Τῇ ἀναλήψει Σου Χριστέ, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν, τῷ θρόνῳ τῷ πατρικῷ Σου | συγκαθέδρον ἀπειργάσω, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόνηρωπος.

Ἐκ νεότητός μου. . . .

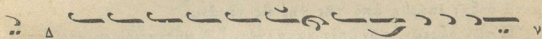
Προκείμενον.

Ἄνεβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
 Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν... Ἀνάστασιν Χριστοῦ.... Ἐλέησόν με...
 Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων....
 Καὶ νῦν.. Ταῖς τῆς Θεοτόκου....
 Ἐλέησόν με ὁ Θεός.....

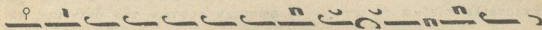
Ἦχος πλ. Β'.

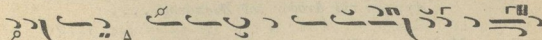
Σ η με - ρον εν ου ρα νοις αι α νω ω δυ να

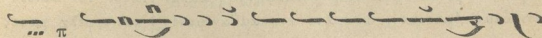
μεις ρ την η με τε ραν φυ σιν θε ω ω με ε ναι ρ

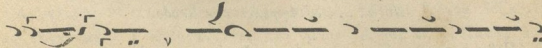
θαυ μα ζου σαι του ξε νου τρο που την α α νο ο

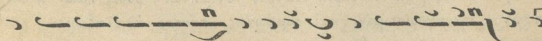
ο ο δο ον ρ δι η πο ρουν αλ λη λαις λε ε γου -

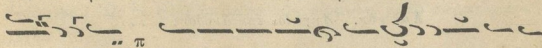
σαι ε τι ις ου ου ου τος ο πα ρα γε νο ο ο με

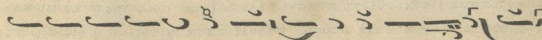
ε ε νος ρ βλε που σαι δε τον οι κει ον δε σποτην

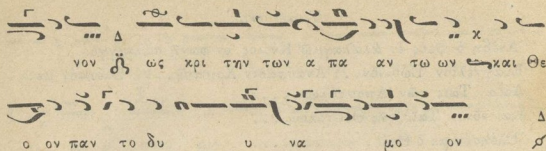
τας ου ρα νι ους πυ - λας αι ρειν δι ε κε λε ευ

ο ον τῶ Μεθ ων α παυ ζωσ υμνουμεεν Σε τον δι

α σαρ κος εκ ει θεν πα λι ιν ερ χο ο με

Καταβασίαι. Θείω καλυθθείς.

Ἡ Θ' ἑτάλλεται κατὰ τὸ Ἄπας γηγευής.

Ἄγγελοι τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο· πῶς μετὰ δοξῆς ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὡ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! πάντων ὁ δεσπότης γάρ, ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς μαθηταῖς ἀπέστειλε πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίσκειν τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους τελέσαν ἐν χάριτι.

Ἄγγελοι τὴν ἀροδοὶ τοῦ Δεσπότη.

Στίφει Μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν. Ὑμεῖς καθίσατε, εἰς Ἱεροσόλυμα | καγὼ ἐκπέμψω ὑμῖν παράκλητον | ἄλλον Πατρὶ τὸν σύνθρονον καμοὶ ὁμότιμον, ὃν ὁρᾶτε ἀναλαμβάνομενον | καὶ νεφέλῃ φωτὸς ἐποχούμενον.

Δόξα. Ἄγγελοι τὴν ἀροδοί.

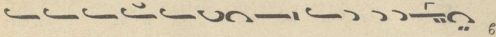
Ἦρθη ἐμφανῶς, ἡ μεγαλοπρέπεια ἄνωθεν τῶν οὐρανῶν, τοῦ σαρκί πτωχεύσαντος | καὶ συνεδρῆα Πατρός τετίμηται | φύσις ἡμῶν ἡ ἔκπτωτος πανηγυρισωμεν, καὶ συμφώνως, πάντες ἀλαλάξωμεν | καὶ κροτήσωμεν χεῖρας γηθόμενοι.

Καὶ νῦν. Ἄγγελοι τὴν ἀροδοί. . . .

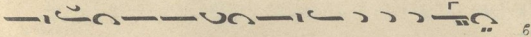
Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἐκλάμψαν πανάμωμε ἐκ σοῦ ἀνέτειλε | καὶ τὴν ἀμαυρότητα | τῆς ἀθετίας πᾶσαν διέλυσε | καὶ τοὺς νυκτὶ καθεύδοντας ἐφωταγώγησε· διὰ τοῦτο, πάντες κατὰ χρέος Σε | εἰς αἰῶνας αἰεὶ μακαρίζομεν.

Καταβασία. Χαίροις ἄνασσα.

Ἔξαποστειλάριον ἦχος Β'. Δ

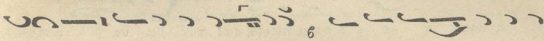
Των μαθητων ορωντων Σε αα νελη φθης

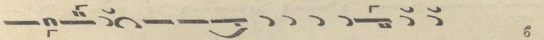
Χριστε προς τον Πα τε ρα συν ε ε δρι α ζων

αγ γε λοι προ τρε χον τε ε ες ε κραυ γα ζον

α ρα τε πυ υ λας α α ρα τε ο Βα 'σι λευς γα αρ α

νη ηλθε προστην αρ χι φω ω τον δο ο ξα αν (εκ γ')

Εἰς τοὺς Αἶρους ἦχ. Α'.

Ἦμνος οὐρανίου ταγμάτων.

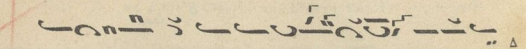
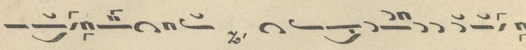
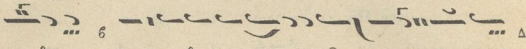
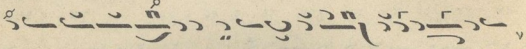
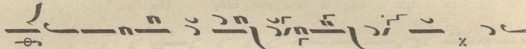
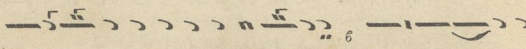
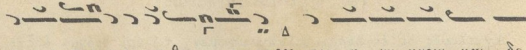
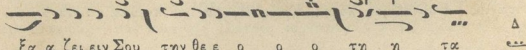
Ἄγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ | κραυγάζοντες τὸν ὕμνον Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος | ὁ συναϊδιος λόγος ἅγιος εἶ, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον. (δύς).

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀγγέλων κατανοοῦντες Σωτῆρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξέν ν, διηπόρουν ἀλλήλοις | Τίς ἡ θεὰ αὕτη; ἄνθρωπος μεν, τῇ μορφῇ ὁ ὀρώμενος | Ὡς δὲ Θεὸς ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὀρῶντες ἀναληφθέντα Σε, ἀπὸ τοῦ ἐλαιῶνος μετὰ σώματος λόγε | ἤκουον Ἄγγέλων βοῶντων αὐτοῖς, Τί ἐστήκατε βλέποντες | οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Δόξα καὶ ᾠδὴ ἤχ. Β' Δ

 Δ
 Ε τε εχ θης ως αυ το ος η θε ε λη σας
 %'
 ε φα α νη ης ως αυ το ος η η η βου λη
 Δ
 η θη ης ε πα θεις σα ρ κι ι ο θε ο ος η μων
 ν
 εκ νε κρων α νε ε ε στης πα τη σας τον θα να α τον
 χ
 α νε λη η φθης εν δο ο ξη η σ ο τα
 β
 συ υ υμ παν τα α πλη η ρω ων και α πε ρει λας
 Δ
 η μιν πνε ε ευ μα θει ει ον του α νυ μνειν και δο
 Δ
 ξα α ζει ει ν σου την θε ε ο ο ο τη η τα

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀρτίφωνα.

Στ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Στ. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν

Στίχ. Μέγας Κύριος και αινετός σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς ψάλλοντάς Σοι ἀλληλοῦσα.

Στ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

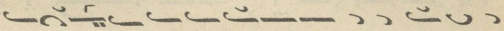
Στ. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Δόξα καὶ νῦν... Ὁ μοιόγετης.

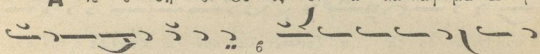
Στ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός... Ἰδ. Χρηστ.

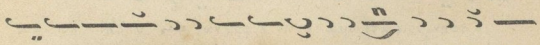
Εἰσοδικόν. Δ

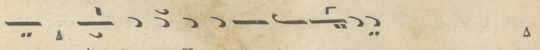
A νε ε θε ο θε ος εν α λα λα γ μω Κυ ρι

 ος εν φω νη η σαλ πι γ γος σω σου η μας Υι ε θε

 ου ο εν δο ξη α να ληφθεις αφ η μων εις τους ου ρα

 νους ψα λ λον τας Σοι α λ λη λου ου ι α

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἦχος πλ. β'

Νίκην ἔχων.....
 Σήμερον Χριστός...
 Σε Κύριε.....

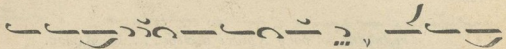
} Ἴδε Χρηστομάθειαν.

Τῆς ἀναλήψεως.

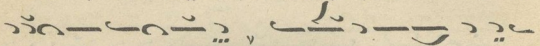
Ὁ Κύριος ἀνελήφθη.....	}	Ἴδε σελ. 62, 63.
Κύριε τῆ σῆ ἀναλήψει....		
Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις..		

Τῶν πατέρων π.λ. β'. Δ. Εἰρημολογ.

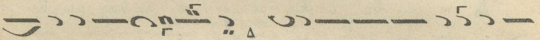
Ἡ ἀπεργωσμένη.

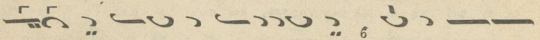
Εκ γὰρ στρος ἐτεχθῆς προ Εὐ ως φο ρου εκ Πα τρος

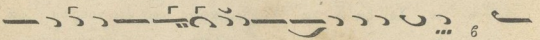
αμη τωρ προ των αι ω νων εκαν Α ρει ος κτι σμα Σε και

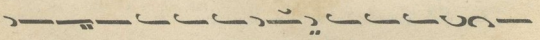
ου Θε ον δο ξα α ζει το λμη συν α πτων Σε ε τον κτι

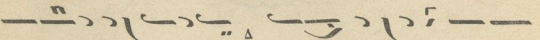
ι στην τοις κτι σμα σι εν κ φρονως εκ υ λην πυ ρος

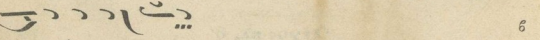
του αι αι ω νι ι ι ου ε αυ τω θη η σαυ ρι ζων εκ αλλ

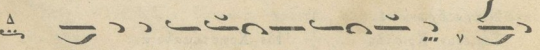
η συ υ νο δος η εν Νι και α υι ον Θε ου σε α

νε κη ρυ ξε Κυ ρι ε εκ Πα τρι και Πνε ευ μα τι

συ υν θρο ο νο ον

Τις σου τον χι τω να Σω τερ δι ει λεν εκ Α ρει

ος σου εφης ο της τρι αδος τεμων την ομοτι

μοναρχην εις δι και ρεσεις ουτος η θε τη σε Σε ει

ει ναι τον ενα της τρι αδος ουτος Νε στο ρι

ο ον δι δα α σκει Θε ο το κο ον μη λε γειν αλλ η

Συ υ νο δος η εν Νι και α Υι ον Θε ου Σε α

νε κη ρυ ξε Κυ ρι ε Πα τρι και Πνευ μα τι συ υν

θρο ο νο ον

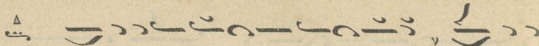
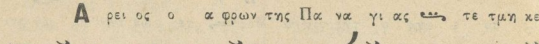
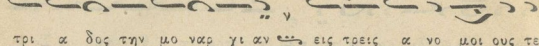
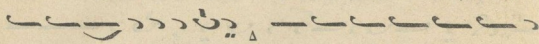
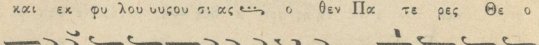
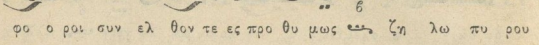
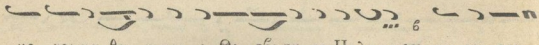
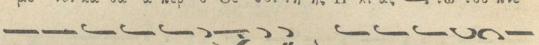
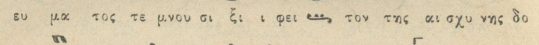
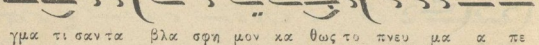
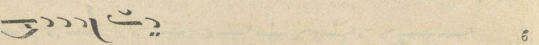
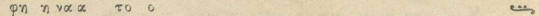

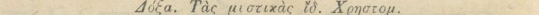
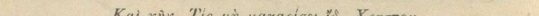
Κρη μνω πε ρι πιπτει της α μαρ τι ας Α ρει ος ο

μυ σας το φως μη βλε πειν και θει ω σπα ρατ τε ται αγ

κι στρω τοι οισ εγ κα τοις πασαν εκ δου ναι τη ην ου σι

ι αν και την ψυ χη ην βι αι ως αλ λος Ι ου δας

χρη ημα τι ι ι σας τη γνωμη και τω τροπω αλλ' η συν.

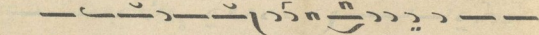
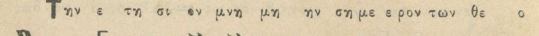
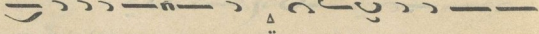
Δ **Α** ρει ος ο α φρων της Πα να γι ας τε τμη κε
 τρι α δος την μο ναρ χι αν εις τρεις α νο μοι ους τε
 και εκ φυ λου υρου σι ας ο θεν Πα τε ρες Θε ο
 φο ο ροι συν ελ θον τε ες προ θυ μως ζη λω πυ ρου
 με νοι κα θα α περ ο Θε σβι τη ης Η λι ας τω του πνε
 ευ μα τος τε μου σι ζι ι φει τον της αι σχυ ης δο
 γμα τι σαν τα βλα σφη μον κα θως το πνευ μα α πε
 φη η να α το ο

Δόξα. Τὰς μιστικὰς ἰδ. Χρηστομ.

Καὶ ῥθν. Τίς μὴ μακαρίσει ἰδ. Χρηστομ.

Ἀπόστιχα τῆς ὀκταήχου.

*Δόξα ἦχ. δ' π
9*

 Τ ην ε τη σι εν μνη μη ην ση με ερον των θε ο
 φο ρω ω ων πα - τε ρων ὄ των εκ πα σης της οι κου

μενης συν α θροι σθε εν τωων Δ εν τη λαμπρα α α

πο ο λει Νι κα ε ε ε ων π των ορ θο δο ξων

τα συ στη μα τα ευ σε βουντες πι στως ε ε ο ορ τα

α σω μεν ρ ου τοι γαρ του δει νου Α ρει ου

το α θε ον δο ογ μα α Δ ευ σε βο φρο νως κα α

θει - λον και της κα θο λι κης ε εκ κλη - σι ας συν

ο δι κω ως του τον ε ε ξω - σρα α κι σαν ρ

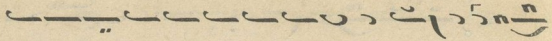
και τρα νως τον υι ο ον του Θε ου ο μο ου σι ον

και συν α ι δι ι ον προ των αι ω νων ο ον τα λ

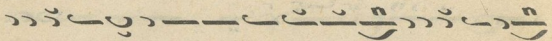
τοις πα σιν ε δι δα ξαν ο μο λο γειν Δ εν τω της πι

σε ως συμ βο λω ρ α κρι βως και ευ σε βως

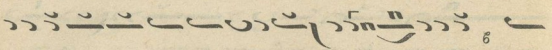
του το εκ θε ε με νοι ρ ο θεν

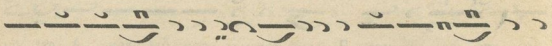
και η μεις τοις θειοις αυτων δογμασιν εεπου

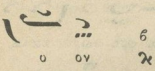
μενοι βεβαιως πιστευοντες λατρευοομεν συνΠατρι

ιι τον υιον και το πνευμα το παα να γιιον ^β εν

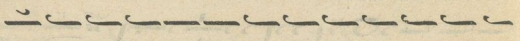

μια θεο τη η τριαααδα ομοουσιι

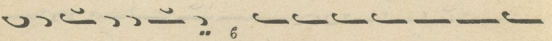

οον ^β ^λ

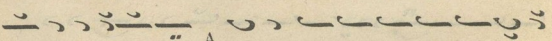
Kai rōr. ἦχ. δ' π ρ χ

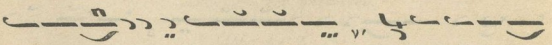
Κυριε τομυστηριον τοαποτωναι

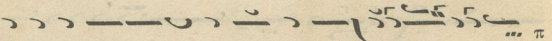
ωνων κεκρυυμενον ^β και απογενεων πλη

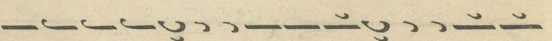
ρωσας ως αγαθος ^Δ ἦλθες μετα των μαθητων σου

εις το ορος των Ελαιων ^{γ'} ἔχων την τεκου

σαν Σε τον ποιητη και παντων Δημιουργον ^π ^ρ

την γαρ εντω παθει σου μη τρικως παντων υπερ αλ

γη σα σαν ε δει και τη δοξη της σα αρ κος Σου υ περ
 βαλ λου σης α πο λαυ σαι χα ρας η ης και η
 μεις με τα σχον τες Δ τη εις ου ρα νους α νο δω Σου
 Δε σπο ο τα το με γα Σου ου ε λε ε ος το εις η μας γε γο
 νος δο ξα ζο ο με εν

Ἀπολυτίκια.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις....	}	Ἴδε Χρηστομάθειαν.
Ἵπερδεδοξασμένος.....		
Ἀνελήφθης		

Καθίσματα πλ. β'.

Τοῦ τάφου ἀνωγμένου, τοῦ Ἄδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους. Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον· ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε παρίστατο τῷ τάφῳ Σου Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν Σε νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔθηκας τὴν αἰώνιον ζωὴν; ποῦ ἔκρυψας τὸν ἐπὶ Θρόνου χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε. Ὁ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα Σοι.

Και νῦν.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου μητέρα, ἤλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλή· λάμπας ἐν τῷ σταυρῷ, ἀναζητήσαι θέλων τὸν Ἄδამ, λέγων τοῖς ἀγγέλοις συγχάρητέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολλυμένη δραχμὴ. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας δόξα Σοι.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Τῷ ἐκουσίῳ θανάτῳ Σου, ζωὴν ἀθάνατον εὔρομεν, παντοδύναμε καὶ μόνε τῶν ὄλων Σωτήρ· Σὺ γὰρ ἐν τῇ σεπτῇ Σου ἐγέρσει, πάντας ἀνεκαλέσω, ὁ λύσας Ἄδου τὸ νίκος, καὶ θανάτου τὸ κέντρον.

Και νῦν.

Θεοτόκε παρθένε, ἐκέτευε τὸν υἱόν· Σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐλογητήρια. Ἡ ὑπακοή.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ Σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἀναβαθμοὶ ἡχ. πλ. β'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου αἴρω πρὸς Σὲ λόγε, οἰκτιρόν με ἵνα ζῶ Σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρηστο σκεύη Σου λόγε.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄγιε πνεύματι πανσωστικῆ αἰτία· εἴ τιμι τοῦτο κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ αὖξει τάττει ἄνω.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν μή μου ληφθήτω ἡ ψυχὴ, ὡς στρουθίον λόγε.
Οἱμοι πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι· φιλαμαρτήμων ὑπάρχων ;

Δόξα καὶ ῥῆν.

Ἄγιε πνεύματι ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία σύνεσις εἰρήνη καὶ
ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐστι καὶ λόγῳ.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί·
ἄνω γὰρ ὀρώσιν.

Ἐν ἀνομοίαις χειρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κληρὸς, ἐπίκουρόν Σε
ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα καὶ ῥῆν.

Ἄγιε πνεύματι τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι
προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν Σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καταβασίαι. Θείω καλυφθεῖς.

Ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Ἐὐαγγελίου.

Ἐξαποστειλάριον.

Τιβεριάδος θάλασσα σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαήλ τῷ Πέτρῳ τε,
ὄν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῆ
προστάξει, ἐν δεξιῷ· χαλάσαντες, πλήθος εἰλκον ἰχθύων, ὃν Πέτρος
ἀνούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχητο, οἷς τὸ τρίτον | φανείς καὶ ἄρτον ἔδειξε,
καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθρώκων.

Γυμναῖκις ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἐορτάζοντες, ταῖς παρακλή-
σει τούτων, δεόμεθα πανοικτίρμον. Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ῥύσαι
ἡμᾶς Κύριε, καὶ πάντας καταξιώσον, Πατέρα λόγον δοξάζειν,
καὶ τὸ πανάγιον πνεῦμα.

Τῆς ἀναλήψεως. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων.

Εἰς τοὺς Αἴτιους πλ. δ'.

Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τὰ ἐξῆς τῶν Πατέρων.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θεῷ πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον | καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐνῶ σαφέστατα, τῷ γεγεννηκότι συνάναρχον | τὸν λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον | ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίαι, οἱ εὐκλειεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες. (δὶς).

Στίχ. Εὐλόγητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφύστατον χρησολόγημα | τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέξαντο, ὡς Χριστοκῆρυκες, εὐαγγελικῶν προΐστάμενοι | δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων | ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον θεοδιδάκτον.

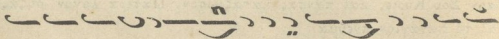
Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τον δικαιοτάτον ἐνδικιώτατα | τοὺς βαρεῖς ἤλασαν καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος | πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον. καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντες | οἱ θεοὶ ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα ἤχ. πλ. δ'. Τῶν ἁγίων Πατέρων ἰδ. Χρηστ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ἦχος Α'. π ρ

Πεντηκοστην εορταζομεν και πνευματος επι

ἠ
δὴ μι ἰ αν και προ θε σμι αν ε πα αγγε - λι -

ας και ελ πι δο υς συμ πλη ρω σιν και το

μου στη ρι ον ο ο ο σον ως με γα τε και σε

βα σμι ον ρ δι ο βο ω με εν

Σοι οι ρ Δη μι ουρ γε ε ετου παν τος ρ Κυ ρι ε

δο ξα α α Σοι π ρ

Γλω σσαις ααλ λο γε ε νων ε και νουρ γη σας Χρι

στε τους σους μα θη τας ρ ι να δι αυ

των Σε κη ρυ ξω ω σι τον α θα να τον λο γον και

θε ον ρ τον πα ρε χον τα ταις ψυ

χαις η η μων το με γα ε λε ε ος ρ

Παν τα χο ρη γει το πνευμα το α γι ι σν ρ βρου ει

π

π

π

π

π

π

π

π

π

π

π

π

π

π ρ ο ο φ η - τ ει - α ς ι ε ρ ε α α ς τ ε λ ει ο ι ρ ρ α

γ ρ α μ μ α τ ο υ ς σ ο φ ι α α ν ε δι δ α ξ εν ρ α

λι ει ς θε ο λο ο γ ο υ ς α - ν ε ε ε δι ξ εν ρ

ο λ ο ν σ υ υ γ ρ ο - τ ει τ ο ν θε ε ς μ ο ο ν τ η ς εκ κ λ η σ ι

α ς ρ ο μ ο ο υ σ ι ε και ο μ ο θ ρ ο ν ε ρ ρ

τ ω Πα τ ρ ι κ χ ι τ ω Υ ι ω πα ρ α κ λ η - τ ε δ ο

Ξ α Σ ο ι π ρ

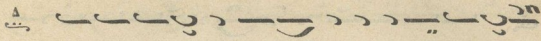
Ε ι δ ο μ εν τ ο φ ω ς τ ο α λ η θ ι ν ο ν ε λ α β ο μ εν

π ν ε ευ μ α α ε π ο υ ρ α α ν ι ο ν ε υ ρ ο

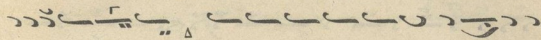
μ εν π ι ς ι ν α λ η θ η α δι αι ρ ε τ ο ν τ ρ ι α δ α

π ρ ο σ χ υ ν ο υ ν τ ε ς α υ τ η γ α ρ η μ α α ς ε ε

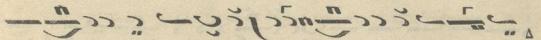
ε σω σ εν Δ

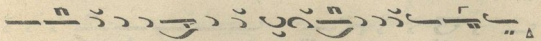
Εν τοις Προφηταις α νη γ γει λας η μιν ο δον σω

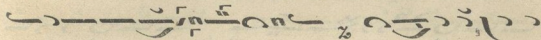
ωτη ρι ας και εν τοις Α πο στο λοις ε λα μ ψε

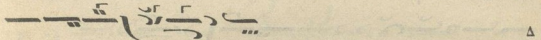
Σω τη ρ η η μων η χα ρις του πνε ευ μα το ος Σου

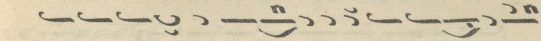
συ ει Θε ο ος πρω ω το ς Συ και με ε ε τα ταυ τα

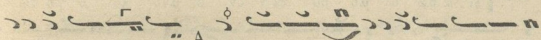
και εις τους αι ω να ας συ ει ει ο Θε ε

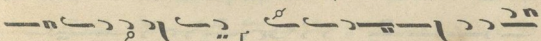
ο ος η μων

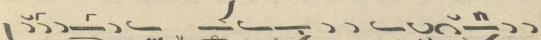
Εν ταις αυ λαις Σου υ μνη σω ω Σε, τον Σω τη η ρα

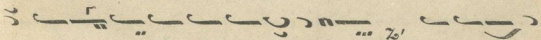
του κο σμου και κλι νας γο ο ο νυ προ σκυ νη

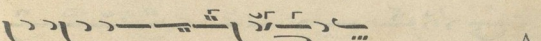
η σω ω ω Σου την α η η η τ τη η τον

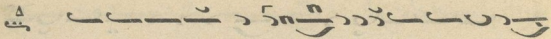
δυ υ να α α μιν εν ε σπε ρα και πρω ι και με ε ε

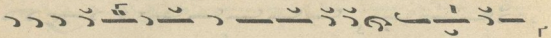
σημ βρι ι α και εν παν τι και ρω ευ λο γη η

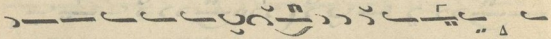
σω ω Σε ε Κυ υ ρι ε

Δ

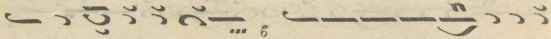
Εν ταις αυλαις Σου Κυρι ε οι πι σοι το γο

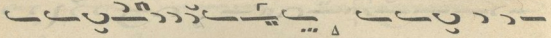
ου υ της ψυ χης και του σωματος υ πο κλι νην τες δ'

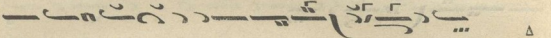
α νυ μνου μεν Σε τον α ναρ χον ον Πα τε ρα και

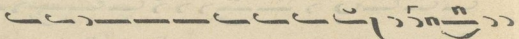
τον συν α ναρ χον υι ον και το συν α ι δι ι ον

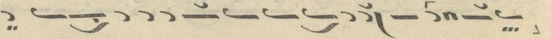
και Πα να γι ι ι ον πνευ μα το φω τι ζον και α

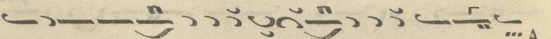
γι α ζον τας ψυ υ χα ας η μων

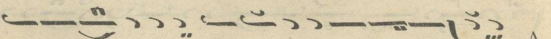
Τρι α δα ο μο ου σι ον υ μνο λο ο γη σω

μεν Πα τε ρα και Υι ον συν α γι ι ω πνε υμα τι

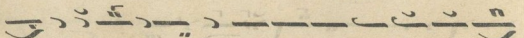

ου τω γαρ ε κη ρυ υ ξαν παντες οι οι οι προ φη ται

και α πο στο ο λοι με τα μα αρ τυ ρω ων

Δόξα και rñr ἦχ. π.λ. δ'.

Δε ευ τε πι στοι την τρι συ πο στα τον θε ο

τητα προς κυ υ νη σω - μεν Γι ον ε εν τω πα α τρι συν

α γι ι ω πνευ μα τι ο πα τηρ γαρ α

χρο ο ο νως ε γε εν νη σεν Γι - ον ο συν α ι ι δι

ον και συν θρο νον ο και πνε μα α α γι

ον η η εν τω πα - τρι ο συν Γι ω ω δο ξα ζο

με ε νον ο μι α δυ υνα α μις ο μι

ι ι ι α ου σι α ο μι ι α θε ε ο ο της κ

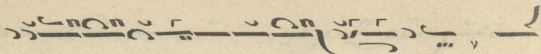
ην προ σκυ νου συν τες παν τες λε γο μεν ο

α γι ος ο θε ος ο τα παν τα δη μι ουρ γη ησας

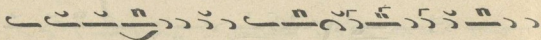
δι υι ου ο συν ερ γει ει α του α γι ου πνε

ευ μα τος ο α γι ος ι σχυ - ρος δι ου

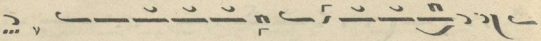
τον Πα τε ρα ε γνω κα α μεν και το πνε ευ μα το ο α γι

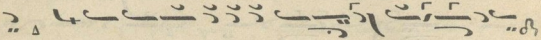
ιον ε πε δη μη σεν εν κο σμω δη α

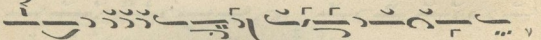
γι ος α θα να - τος το πα ρα κλη η τον πνευ

μα δη το εκ του πα τρο ος ε εκ πο ρευ ο με ε νο

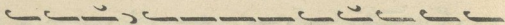

ον Δ και εν υι ω α να παυ ο με νον Δ

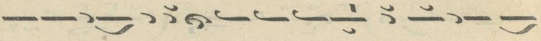

τρι α ας α γι α δο ξα Σοι οι δη

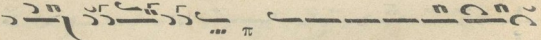
Ἀπόστιχα ἦχος πλ. β'. π

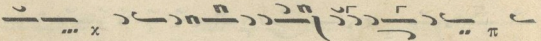
Α γνο ουν τα τα ε θνη Κυ ρι ε την του πα

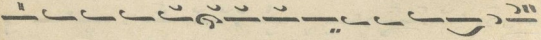
να γι ου πνευ ματος εν τοις Α πο στο λοις Σου γε νο με

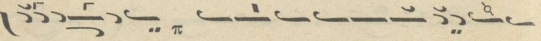
ε νην δυ να μιν ε την ε ναλ λα γη ην των

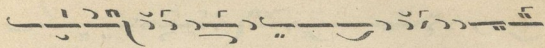
γλωσ ων ε με θην ει ναι ε νο μι ζον ε η

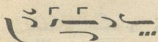
μεις δε στη ρι χθεν τες υπ αυ των α παυ στως ου ου τω

λε γο μεν ε το πνευ μα Σου το α γι ον μη αν

τα νε λης αφ η ημων δε ο με θα φιλα αν

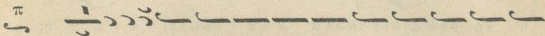

θρω

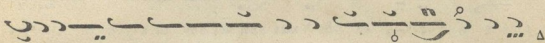
πε

π

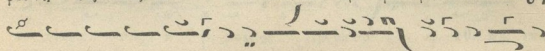
Στίχ. Καρδιαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθές.

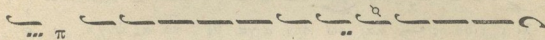
Κυ ρι - ε του α γι ου πνευ μα τος η ε πι

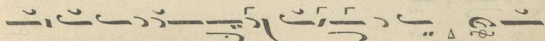
φοιτη - σις τους α προ στο λους Σου εμ φυ ρη σα σα

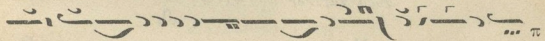
εν ε τε ραις γλω - ωσαις λα λειν πα ρε σκε ευ α α

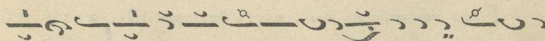
σεν ο θεν τυ πα ρα δο ξον τοις μεν α πι σοις

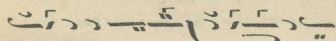
με θη ε ε νο μι ζε το τοις δε

πι σοις προ ζε νον σω ω τη ρι ας

ου της ελ λαμ ψε ως και η μας α ξι ω ω συν δε ο με

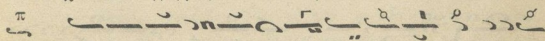
θα φι λαν

θρω

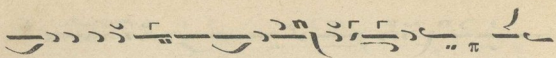
πε

π

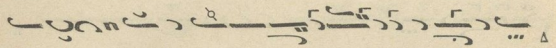
Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό!.....

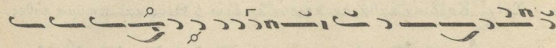
Βα σι λευ ου ρα νι ε πα ρα κλη - τε το

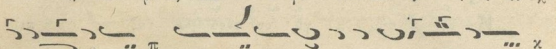
 πνε ε ευμα α της α α λη θει ας ο παν

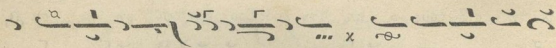
 τα χου πα ρων και τα πα αν τα α α πλη ρων

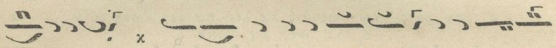
 ο θη σαυ ρο ος τω να α γα θων και ζω η η της χ ο

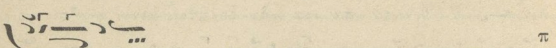
 ρη η η γος ελ θε και σκη νω σον ε εν η η μιν

 και κα θα ρι ε σο ον η η μας ρ α πο πα σης κη

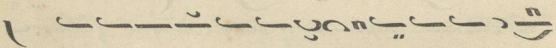

 λι ι ι δο ος και σω σον α γα θε τα ας ψυχα ας

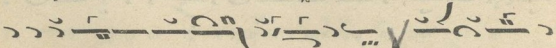

 η μων

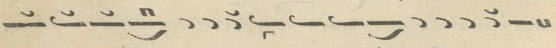
Δόξα και ᾠδὴ ἤχ. π.λ. δ'. γ

 Γλωσσαι πο τε συν ε χυ θη σαν δι α την τολ

 μα αν τη ης πυρ γο ποι ι ας γλωσσαι δε

 νυν ε σο φι σθη - σαν δι α την δο ο ξα αν της θε -

 ο γνω σι ας ε κει κα τε δι κα - σε ε

Θε ε ος τους α σε βει εις τω πται σμα α τι εν
 ταυ θα ε φω τι ι σε Χρι - στος ο των α λι
 εις τω πνε ευ μα τι ο το τε
 κα τηρ γη θη η α φω νι ι ι α α προς τι μω ρι
 αν ο αρ τι και νουρ γει ται η συμ φω νι ι ι
 α ο προς σω τη ρι ι αντων ψυ χω ων η μων ο

Ἀπολυτίκιον. Εὐλόγητός εἰ. ἴδε Χρηστομ.

Εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοί, καὶ τελευταίαν ἑορτήν, ἑορτάσωμεν φαι-
 δρῶς, αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή· ἐπαγγελίας συμπλήρωσις καὶ προθε-
 σμίας. Ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ, τοῦ παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ
 γῆς, ὡσπερ ἐν εἶδει γλωσσῶν· καὶ μαθητὰς ἐφώτισε καὶ τούτους,
 οὐρανομυστας ἀνέδειξε. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ παρακλήτου, καὶ τὸν
 κόσμον ἐφώτισε.

Ἡ τοῦ πνεύματος πηγὴ, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῆ· εἰς πυρφόρους πο-
 ταμούς, μεριζομένη νοητῶς· τοὺς ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα·
 καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ· φωτίζουσα αὐτούς, καὶ
 ὑετίζουσα φλόξ· δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν διὰ πυρός τε καὶ
 ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε

Τὸ προσαχθὲν μυσικῶς. πλ. δ'.

Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστέ τὴν ἐκ τοῦ ταφου, καὶ τὴν πρὸς ὕψος οὐρανοῦ θεῖαν Ἀνάληψιν, τοῖς θεόπταις Σου τὴν δόξαν, κατέπεμψας οἰκτίρμον. Πνεῦμα εὐθές, ἐγκαινίσας τοῖς μαθηταῖς· ὅθεν, ὡσπερ κιθάρα μουσουργική, πᾶσιν ἐτραυολόγησαν, τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστικῶς, Σῶτερ τὰ ἀπηχήματα καὶ τὴν οἰκονομίαν Σου.

Ἐκ νεότητός μου· Ἰδ. Χρηστομ.

Προκείμενον.

Τὸ πνεῦμα Σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

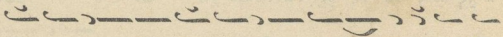
Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν· ὁ Ν'. χῦμα.

Δόξα. Ταῖς τῶν ἀποστόλων.

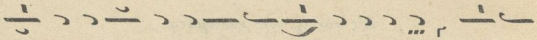
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με. Βασιλεῦ οὐράνιε.

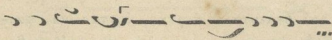
Καταβασίαι ἤχος βαρύς ᾠή

Πυν τω ε κα λυ ψε Φα ρα ω συν αρ μα σιν ο συν

τρι βων πο λε μους εν υ ψη λω βρα χι ο νι ᾠ α σω

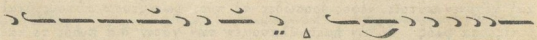
μεν αυ τω ο τι ε δο ο ξα α σαι

ᾠ ᾠ

Θεῖῳ καλυθθείς. (Ἰδ. Χρηστομ.).

Τὴν ἐξ υ ψους δυ να μιν τοις μα θη ταις Χρι στε

ε ως αν εν δυ ση σθε ε φης ᾠ κα θι σα τε εν Ι ε ρου

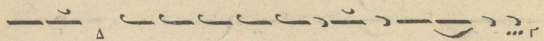
σα λημ **ηη** ε γω δε ως ε με πα ρα α κλητον α αλ
 λον **ηη** πνευ μα το ε μον τε και πα τρος α πο σε λω εν ω στε
 ρε ω θη η σε ε σθε **ηη**

**Ερρηξε γαστρός. (Ἰδ. Χρηστομ.).*

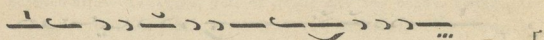
ηη Κα τα νο ω ων ο προ φη της την επ εσ χα
 των Σου Χρι στε **δδ** ε ε λευ σιν α νε βο ο α **ηη** την
 σην ει σα κη κο α Κυ ρι ε δυ να στει αν ο τι παν τας
 του σω σαι τους Χρι σου ους Σου ε λη ηλυ υ θας **ηη**

**Αραξ ἀράκτωρ. (Ἰδ. Χρηστομ.).*

ηη Το δι α τον φο βον Σου λη φθεν Κυ ρι ε εν γα
 στρι των προ φη των **ηη** και κυ η θεν ε πι της γης πνευμα σω
 τη ρι ι ας **ηη** α πο στο λι κας καρ δι ας κτι ζει κα

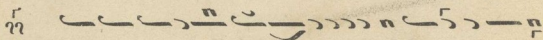

 θα ρας ^Δ και εν τοις πιστοις ευ θες εγ και νι ζεται ^Γ

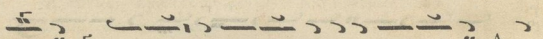

 φως γαρ και ει ρη νη τα σα προ στα αγ μα - τα ^Γ

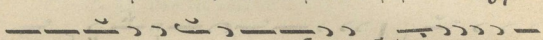
Λουτήριον καθάριον (Ίδ. Χρηστομ.).

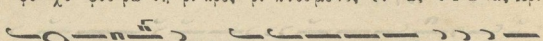
Ν αυ τι ων τω σα λω των βιωτικων με ε λη μα

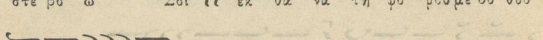
 των ^Γ συμ πλο οις πον του μενος α μαρ - τι αις ^Δ κα.

 ψυ χο φθο ρω θη ρι προς ρι πτουμενος ^Γ ως ο Ι ω νας Χρι

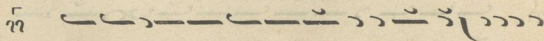

 στε βο ω Σοι ^Γ εκ θα να τη φο ρου με θυ θου

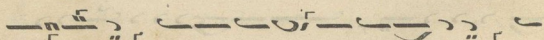

 α ν α γ α γε ^Γ

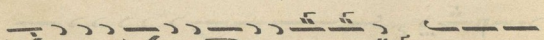
Ύμνος ἡμῶν.

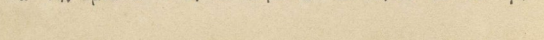
Ο ι εν κα μι νω του πυ ρος εμβλη θεν τες ο ο σι οι

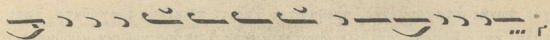

 παι δες ^Γ το πυρ εις δρο ο συν με τε βαλον ^Γ δι

 α της υμνω δι ι ας ου τω βο ω ων τες ^Γ ευ λο γη

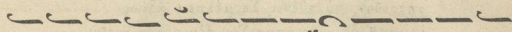

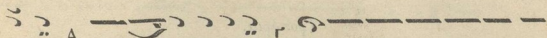
 τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ερων η μων η

Σύμφωνον ἐθρόσεν.

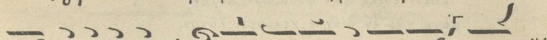
Αἰροῦμεν εὐλογοῦμεν..... η

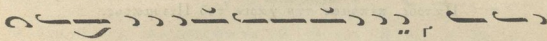
A φλε κτος πυ ρι εν Σι να προ σο μι λου σα

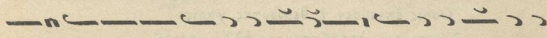
 δε κτος δ Θε ον ε γνω ρι σε η τω βρα δυ γλω σ σω και δυ

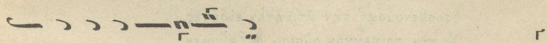
 ση η χω Μω σει η και παι δας ζη λος Θε ου τρεις η

 α να λω τους τω πυ ρι υ μνω δους ε δει ξε η παν τα τα

 ε ερ γα τον Κυ ρι ον υ μνει τε και υ περ υ ψου τε εις

 παν τας τους αι ω ω νας η

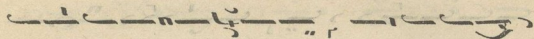
Λύει τὰ δεσμά.

ᾠδὴ Θ'.

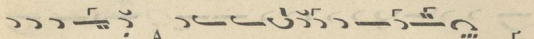
Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κυφορήσασα, καὶ παντεχρήμονι λόγῳ, σάρκα δανείσασα, Μητὲρ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε· δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ Σου, Σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἄρματος· ὁ ζηλωτῆς καὶ πυρίπνου χαίρων ὀχοῦμενος, τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοϊαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους Ἀποστόλοις, ὑφ' ἧς καταλαμφθέντες, τὴν τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

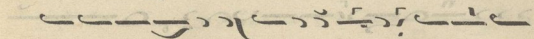
Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἠκούετο· τῶν μαθητῶν τῆς μίας

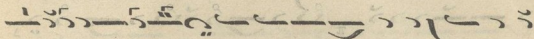
τοῖς ἀγράμματοις μαθηταῖς ἦν τοῦ Σεθεῖον ε

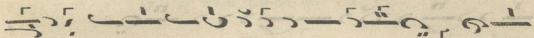
επιγνοῦντας ἡ σωσον ἀγιασον παντας ἦ

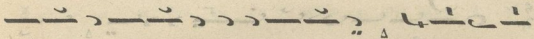
Φως ὁ Πατηρ φως ὁ λο ο γος φως και το

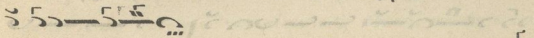
αγιον πνευμα ο περ εν γλωσσαις τυρι ναι

αις τοῖς ἀποστολοις επεμφθη ἦ και δι

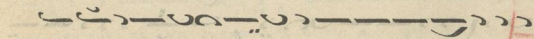

αυτου πας ο κοσμος φωταγωγειται ἡ τρι αδα σε

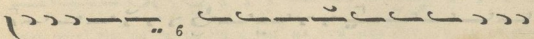

βην ἀγιαν

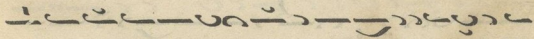
Eis τοὺς ἄγρους ἦγ. δ'. β
λ

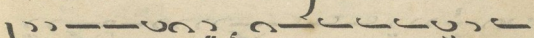
Παραδοξασημερον ειδοντα εθνη παντα εν

πολει Δαβιδ ἡ ο τε το πνευμα και τη ηλθε το

αγιον εν τυρι ναις γλωσσαις και θως ο θε η γο ρος λου

κας ἀπεφθεγξατο ἡ φησι γαρ συνηγεμωντων

μα θη τω ων του Χριστου ε γε νε ε το ηχος κα

θα περ φε ρο μενης βιαι αι ασ πνο ης κ και ε πλη

ρω στε τον οι κον ου η η σαν κα θη με νοι κ και παν τες ηρ

ξαν το φθεγ γε εσθαι π ξε νοις ρη μα σι ξε νοις δογ μα σι

ξε νοις δι δαγ μα α σι της α γι ι ας Τρι α δος (δεις). κ

Το πνευ μα το α γι ον η ην μεν α ει και ε

σι ι και ε σται ου τε αρ ξα με νον ου τε τε παυ σο

με νον κ αλ λα ει πα τρι ι ι και υι ω συν τε τα γ

με νον και συν α ριθ μου με νον κ ζω η και ζω ο ποι ουν

φως και φω το ος χο ρη γον αυ τα γα α θον και πη γη η

α γα θο τη τος κ δι ου Πα τηρ γνω ρι ζε ται και υι

ος δο ξα ζε ε ται και πα ρα πα α αντων γι νω σκε ται κ

— יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ —

μια δυ να μεις μια συν τα ξις μι α προσ κυ νη η σις της α

יְרֵדוּ יִרְדּוּ

γι ι ας Τρι α δος

6
X

יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ

Το πνευ μα το α γι ον φω ως και ζω η και ζω ωσα

יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ

πηγη η νο ε ρα X πνευ μα σο φι ι ας πνευ μα συ νε

יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ

σε ως X α γα θον ευ θε ες νο ε ρον X η γε

יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ

μο νευ ον κα θαι - ρον ταπταισματα X Θε ος και θε ο ποι

יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ

ουν πυρ εκ πυ ρο ος προ ι ον X λα λουν - νερ γουν δι

יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ

αι ρου ουν τα χα ρι σματα X δι ου προ φη ται α παν

יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ

τες και Θε ου α πο σο ο λοι με τα μαρ τυ υ υ υ ρων

יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ

ε στε φθη σαν X ξε νον α κου σμα ξε νον θε α μα πυρ

יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ יִרְדּוּ יְרֵדוּ

δι αι ρου με ε νον εις νο μα ας χα ρι σμα των

6
X

Δόξα καὶ νῦν ἤχ. πλ. β'. Βασιλεῦ οὐράνιε.

Ἀρτίφωνα.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις.

Στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται, ρῆμα καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις.

Στίχ. Οὐκ εἰσὶ λαλῖαι οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ἀρτίφωνος Β'.

Ἐπακούσαι Σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι Σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Δ
ω σον η μας πα ρα ακλητε α γα θε ψα λ λοντας

Σοι α λ λη λου ι α Σω σον η μας πα ρα ακλητε

α γα θε

Στίχ. Ἐξαποστείλαι Σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό Σου. Σῶσον.....

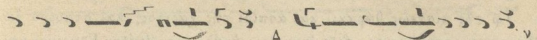
Στίχ. Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά Σου πιανάτω. Σῶσον.....

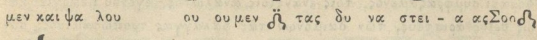
Δόξα καὶ νῦν. Ὁ μορογενής.....

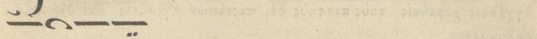
Ἀπολυτίκιον. Ἐδλορητὸς εἰ Χριστέ.....

Εἰσοδικόν. Ὑ
δλ

Υ ψ ω θ η τ ι Κ υ ρ ι ε ε ν τ η δ υ ν ά μ ε ι Σ ο υ κ α σ ω

 μεν και ψα λου ου ου μεν
 τας δυ να στει - α ας Σοος

 σω σον η μας κτλ.

Εὐλογητός εἶ Χριστέ..... Ὅτε καταβάς.

Ὅσοι εἰς Χριστόν. Ὁ Ἀπόστολος.

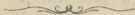
Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Κόριε ἐκέκραξα. ἤχος δ'.

Παράδοξα σήμερον.— Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.— Βασιλεῦ οὐράνι.

Εἶσοδος. Φῶς ἰλαρόν.— Τίς Θεὸς μέγας

ΤΗ. 23^η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Εορτῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν, Ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον εὐφημοῦμεν Σε· ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης Σου στέφανον· ὃν ἰκέτευε ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην Σου.

Ρωμαλέω φρονήματι, πεποιθῶς ἠτομώλησας, ὥσπερ λέων ἔνδοξε πρὸς τὴν ἄθλησιν, ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φθίρεσθαι μέλλοντος, τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος· καὶ κολάσεων, πολυτρόποις ιδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς κεκαθαρμένος, ἑπταπλασίως ἰεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐκουσίως ἔνδοξε μιμησάμενος, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδρᾶν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἄθλων Σου ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ σταυροῦ τῷ δόρατι συμφραζόμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θεὸς ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας τροπώσάμενος, σὺν ἀγγέλοις χορεύεις, τοὺς πιστοὺς δέ, περιέπων ἀγιαζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι σὲ γινώσκωμεν· ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀυγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἰόν, ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές Σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Ἐν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον· ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὖροιμι ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὃ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ Σου.

Δόξα ἡχος π.λ. β'. π

Ἀ ξ ι ι ὡ ς τ ο υ ο ν ο μ α τ ο ς ε π ο ο - λ ι
 τ ε ε υ σ ω ρ σ τ ρ α τ ι ω ω τ α α Γ ε ω ω ρ γ ι
 ι ε τ ο ν σ τ α υ ρ ο ν γ α ρ τ ο υ Χ ρ ι σ τ ο υ ε π ω
 μ ω ω ν α ρ α α μ ε ε ε ε ν ο ο ς τ η ν εκ δι α θ ο
 λι κ η ς π λ α α ν η η ς Δ χ ε ρ σ ω θ ει ει σα αν
 γ η ν ε κ α λ λ ι ε ε ε ρ γ η η σ α ς και τ η ν

α καν θω δη θρη σκει αν των ει δω ω λων ς Δ

εκ ρι ι ζω π σας τ της ορ θο δο ξου πι ι

ςε ε ως κλη η η η χ

μα α κα τε φυ υ υ τε ευ σας χ ο Δ

θε εν βλυ στα νεις ι α μα α τα τοις εν πα α ση

τη οι κου με ε ε νη η πι στοις και τρι α δυ ος π

γε ωρ γος δι ι ι και ος α α νε δει χ

χθης προ σβε ευ ε δε ο με θα υ περ ει π

ρη νης του κο ο ο σμου ου και σω τη ρι ας τω ων Δ

ψυ χω ων η ων (και νυν της εορτης). π

Ἀπόστιχα ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ἄνευφημοῦσι λαοὶ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σοῦ τὴν παναοιδιμον μνή-
μην Γεώργιε· ὡς εὐπρεπῆς γὰρ ἐξέλαμψε, καὶ φωτοφόρος, πεποικιλ-

μένη δόξη και χάριτι. Ὅθεν και σκιρτῶσι νῦν, ἀγγέλων τάγματα· ἐπικροτοῦσι δὲ μάρτυρες, σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς τὰ ἔπαθλα· κχι ἀνομινοῦσι τὸν δοξάσαντα, Σὲ Σωτῆρα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἐκέτευε σῶσαι και φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινίξ ἀθήσει. . . .

Ἐνδεδυμένος Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, εὐρέθης Γεώργιε, τοῖς μὴ ζητοῦσί Σε, ὑπὲρ Χριστοῦ πυρπολούμενος, και μυκτηριζῶν, Θεῶν ματαίων πλάνην ψυχόλεθρον. Τότε και Στρατεύομαι, τῷ βασιλεῖ μου Χριστῷ, τοῖς παρανόμοις ἐκραύγαζες· οὐδὲ γὰρ θῆρες, οὐδὲ τροχοὶ οὐ πῦρ οὐδὲ μάχαιρα, ἐμὲ χωρίσαι κατισχύσουσι, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἐκέτευε σῶσαι, και φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν γῆ αὐτοῦ. . . .

Καταφρονήσας ὀργάνων πολυμόρφων, ποικίλων βασάνων τε και καταπέλτου φρικτοῦ, στεφανηφόρε Γεώργιε, τῆς εὐσεβείας, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας· ὅθεν τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην Σου ἀνθεσιν, ἀσματικοῖς περιστέφομεν, και τὰ σεπτὰ Σου, περιπτυσσόμεθα πίστει λείψανα· ἀλλ' ὡς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, λαμπροφόρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, και φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξα ἢχ· δ' π q

Τον νο ε ε ρον α δα μα αν τα q της

καρ τε ρι α ας α δελ φοι πνευ μα τι κως ε ευ φη η

μη η η σω μεν q Γε ωρ γι ον τον α οι

οι δι ε ι μον μα αρ τυ υ ρα q ον υ περ

Χρι στου πυ ρου με νον ^Δ ε χα α αλ κευ σαν κι ιν

δου ^Δ νοι ^Δ και ε στο μω ω σαν θα σα

α α νοι ^π ρ και ποι κι λαι κο λα σεις α νη η

λω σαν σω ω μα ^β χ το φυ υ υ υ σει φθει ρο με νο ον ^Δ

ε νι κα γαρ ο πο ο θος την φυ υ υ σει ιν ^Δ δι

α θα να του πει ει θων τονε ρα στην ^Δ δι α θη η

η η η ναι προς το ον πο ο θου ου ου με ε νον ^π ρ

Χρι στον τον Θε ε ον και Σω τη η η ρα των ψυ χων

η η μω ων ^β κ

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον· ὡς τῶν αἰχμαλώτων.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Καθίσματα· Τὸν τάγον Σου Σωτήρ.

Ἄνέτειλεν ἰδοῦ, τὸ τῆς χάριτος ἕαρ· ἐπέλαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀναστασις πάσι, καὶ ταύτῃ συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ μάρτυρος, ἡ

πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα. Δεῦτε ἅπαντες λαμπροφοροῦντες ἐνθέως φαιδρῶς ἐορτάσωμεν.

Θείας πίστεως ἦχος Γ'.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότου, πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης ταμεῖα κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὠμολόγησας, τρυπαιοφόρε παμμάκαρ Γεώργιε. Μάρτυς ἐνδοξε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κατεπλάγη Ἰωσήρ ἦχος Δ'.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων ἐντολῶν, διεσχόρπισας πτωχοῖς, πάντα τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἐνδοξε Χριστοῦ τὴν δόξαν. Ὅθεν πεποithῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας προχωρεῖς, καὶ πόνους τοὺς μακροὺς Μάρτυς Γεώργιε στερρῶς· καὶ κοινανὸς γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας, αὐτοῦ μετέσχες, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

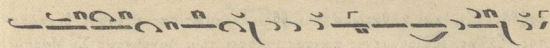
Ἐκ γεότῆτός μου.

Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ λιθάνῳ πληθυνθήσεται.

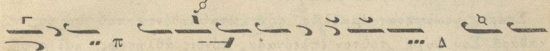
Πᾶσα πνοή. — Τὸ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον. — Ἀνάστασιν Χριστοῦ. — Ἐλέησόν με ὁ Θεός. — Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. — Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. — Εἶτα·

Ἐλέησόν με... ἦχος πλ. β'. π

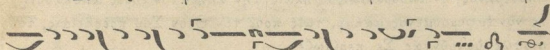
Σ η με ε ρ ο ν η ο ι κ ο υ με ν η πα σα ρ τ αι ς τ ο υ
α θ λ ο φ ο ρ ο υ α α υ γ α α ζ ε τ αι α ι α κ τ ι ι ι σ ι
κ αι η τ ο υ Χ ρ ι σ τ ο υ εκ κ λ η σ ι α τ ο ι ς αν θε ε σ ι ν ω

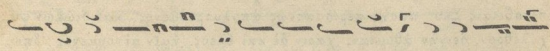
 ρ α ι ι ζ ο με νη Γ ε ε ω ω ρ γ ι ε ε θ ο α

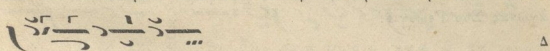
 Σ ο ι θε ρ α α π ο ν Χ ρ ι σ τ ο υ και π ρ ο

 σ τ α α α τ α α θ ε ε ρ μ ο ο τ α α τ ε ε Δ μ η

 ε λ λ ι π η ς π ρ ε σ β ε υ ε ι ν υ π ε ρ η μ ω ω ν π ρ ο ς Κ υ υ υ

 ρ ι ο ο ν

Καταβασίαι. Ἐξαποστειλάριον ἤχος β'.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλωμεν.

Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότου, καὶ θεία ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον· ταύτη δὲ συνεχλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγῆς· ἦν φαιδρῶς τελέσωμεν ἵνα θείας, ἀξιοθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἤχος πλ. β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε τὴν πανέορτον φαιδρὰν, ἔνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίσαντες, πάλιν ἐορτάσωμεν, φαιδρὰν πανήγυριν. Γεωργίου τοῦ μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἀνθεσιν τοῦ ἔαρος, ὄντα ἀήττητον. Ὅπως ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ὅλον προσενήνοχε σαυτόν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμάκαρ, ζῶνι ὀλόκληρον, ὥσπερ ὀλοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἔμψυχον, καὶ θυσίαν εὐ-

η μη ^χ τους πιστους φαιδρου υνου ουου σα α αν ε ε δει ει

ει ει χθη Δι ο ο φιλ ε ε ορ τοι οι δε ε ε ε ε ευ

τε ^χ μου στι κως αυ την παν η η η γυ υ ρι ι ι ι

ι ι ι σω ω ω μεν ρ Ου τος γαρ ο κα λο ος στρα τι ι

ω ω ω της ^χ ην δρι σα α το ο ο κα α α τα τω ω ν

Τυ ρα α α ανων ^χ και του τους κατ η η η σχυ υ νε

μι μη της γε νο με ε νος του ου πα θους του ου ου Σω ω τη

η η η η η ρο ο ο ος Χρι ι ι στου ρ Ουκ η λε η σε

το σκε ευ ος το πη λι ι νο ο ν το ο ε ε α αυ του ^χ ρ

αλ λα γυ μνον αν ε χα λ κε ευ σεν εν βα σα α α α α

α νοις ^χ αυ το ο προς α α μοι οι βο ο ο ο ο με ε ε

ε νος π Δι τω ω βο η η η η η η σω ω ω

ω θ η η σω ω με ε ε ε ε ε ε κε ε ε ε ε
 χ
 ε ε εν ϩ Α θλο φο ορε ι ι κε ε ε ε τε ε ε ευ
 ε εις το σω θη η ναι τα αας ψυ χα ας η μων

Προκείμενον τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης. (Ἄνωθρον).

γ
 Δι ε με ρι - - σαν το χ τα ι μα τι α
 π
 μου ε ϩ ε ε α αυ τοις χ και ε πι τον ι
 Δ ο ον μου ϩ ε ε βα - λον χ
 ε - - βα - λον κλη ε βα λον κλη ϩ η
 η η - ρον χ (δεις).
 γ
 Δι ε με ρι - - σαν το χ τα ι μα τι α
 α α μου ϩ ε αυ τοι οι οις χ
 και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου ϩ

ε - - βα - λον κλη η η δ̣ η

Δ η η η

η η ρον ν'

δ̣ Ο Θε ος Δ δ̣

ο χ ο ζ ο

ος μου δ̣ ο Θε ο

π +

ος μου λπρο ο ο

ν δ̣ Ι να α τι ι χ ι να τι ρ ι

να τι ι δ̣ εγ κα τε λι η η εγ κα τε λι δ̣ εγ

κα τε η η εγ κα τε λι πε ες

με η η ο Θε ο ος μου ρ ο Θε

Δ

My answer

8

Edwin
1844

